

OKUL ÖNCESİ KUTLU DOĞUM ETKİNLİK KİTAPÇIĞI

Yıldırım Kaymakamlığı Maltepe Anaokulu
Müdürlüğü Tarafından Hazırlanmıştır.

ÖNSÖZ

Merhaba;

Milletlerin milli değerlerinin sağlamlığı ve dış etkenlere direnci manevi değerlere verilen önemle paralellik göstermektedir. Değerler eğitimi kapsamında verilen sorumluluk, saygı, sevgi, yardımlaşma ve işbirliği, iyilik ve hoşgörü, barış, özgüven vb. kavramların hepsini yaşamında somut örneklerle veren sevgili peygamberimizin çok iyi tanınması gerekmektedir. Ebeveynler ve eğitimciler çocuklara rol model olurken; Peygamber Efendimiz Hz Muhammed'in (sav) yaşam tarzını, doğruluk, dürüstlük, şefkatlilik, hoşgörülü olmak, cömertlik gibi güzel davranışlarını gündelik hayatlarına taşıyarak çocuklarına örnek olmaları gerekmektedir.

Okul Öncesi dönemde çocuklarımıza sevgili peygamberimizin örnek hayatını çocukların seviyesine uygun olarak doğru etkinliklerle verebilmek amacıyla 'KUTLU DOĞUM ETKİNLİK KİTAPÇIĞI' nı hazırladık. Çalışmamızda çok değerli katkıları olan Psikolojik Danışman İsmail KAYIŞLI'ya, komisyon üyesi arkadaşlarım adına teşekkür ederim.

Ortaya çıkan eserin, eğitimi aşk edinmiş tüm gönüllere katkı sağlaması dileklerimizle.

Ömer Faruk BAYRAK - 2013

MALTEPE ANAOKULU KUTLU DOĞUM PROGRAMI HAZIRLAMA KOMİSYONU

Ömer Faruk BAYRAK

Saliha LAFÇI

Ayla YILDIRIM

Süsen Koçkar ALTUN

Özlem MEMİŞ

Kader K. UÇAR

Enise ERDOĞAN

Nevin YİĞİTALP

Ezgi ERGÜN BUHAN

Hacer ÖZGÜR

Tuba YILDIZ

Çocuk Gelişimi ve Eğitimi

Uzm. Psikolojik Danışman

Okul Öncesi Eğitimi

Okul Öncesi Eğitimi

Okul Öncesi Eğitimi

Okul Öncesi Eğitimi

Okul Öncesi Eğitimi

Okul Öncesi Eğitimi

Okul Öncesi Eğitimi

Okul Öncesi Eğitimi

Okul Öncesi Eğitimi

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	1
HAZIRLAMA KOMİSYONU.....	2
İÇİNDEKİLER.....	3
ÖĞRETMENE NOT !.....	4
BÖLÜM 1.....	5
GİRİŞ.....	5
1- ALLAH VE PEYGAMBER KAVRAMI.....	6
1.1-Çocuklara Peygamberimizi Nasıl Anlatmalıyız?.....	7
1.2- Peygamberimizin Çocuk Sevgisi.....	12
1.3-Peygamberimizin Çocuklarla İlgili Söylediği Sözcükler.....	18
1.4- Çocuk Haklarıyla İlgili Hadislerden Örnekler.....	19
BÖLÜM 2.....	20
2-ETKİNLİK ARŞİVİ.....	20
2.1- Hikâyeler.....	22
2.2-İlahiler.....	59
2.3- Şiir.....	61
2.4-Sanat Etkinlikleri.....	62
2.5-Drama.....	64
BÖLÜM 3.....	65
3- KUTLU DOĞUM ETKİNLİĞİ PLAN ÖRNEĞİ.....	65
3-1 1. Hafta.....	65
3-2 2. Hafta.....	67
SONUÇ.....	69
Ek-1.....	70
Kaynaklar.....	72

ÖĞRETMENE NOT!

Sevgili Eğitimciler;

Çocuklara dini eğitim vermek gibi bir kaygı taşımayan bu çalışmamızda; asıl amacımızın çocuklarımıza doğru değerler kazandırarak, örnek yaşantılarıyla bizlere rehber olan büyüklerimizin davranışlarını öğrencilerimize kazandırmak olduğu unutulmamalıdır. Yıl içerisinde farklı etkinlikler ve programlara yer verilmekte olup etkinliğin önemini yansıtacak kişilerin örnek davranışları ön plana çıkartılmaktadır. Yürütülmekte olan etkinlikler arasına KUTLU DOĞUM HAFTASI PROGRAMI da eklenerek çocuklarımızın Peygamber Efendimizi tanıyarak Onun örnek davranışlarını yaşantılarına aktarmalarının faydalı olacağı düşünülmüştür. 5 yaş grubu çocuklar için hazırlanan Etkinlik Programında Peygamber Efendimizden bahsederken; Allah'ın yarattığı örnek davranışlara sahip, üstün yetenekli bir kul olduğu, bizim gibi bir insan olduğu vurgusu mutlaka yapılmalıdır. 3-6 yaş grubu çocuklar soyut düşünemediği için kelimeler dikkatle seçilmeli, cehennem ve ateş gibi olumsuz ifadelerden kaçınılmalıdır. Çocuklara okunacak hikaye, şiir, tekerleme vb. seçilirken titiz davranılmalıdır. Peygamber Efendimizin kişiliği, yaşantı zenginliği ve örnek davranışları ön plana çıkartılmaya çalışılmalıdır.

Çocuklarımıza doğru insan olmayı öğretmeyi hedeflediğimiz bu çalışmanın, amacına uygun bir şekilde yürütülmesi için gereken hassasiyeti göstereceğinizden dolayı, MALTEPE ANAOKULU olarak şimdiden sizlere teşekkür eder başarılarınızın devamını dileriz.

Hazırlama Komisyonu

GİRİŞ

Yarınlarımızı emanet ettiğimiz çocuklarımızı geleceğe hazırlarken; kendi değerlerimize saygılı, imanlı, özgüven sahibi, erdemli bireyler yetiştirmek en önemli hedefimizdir. Okul öncesi dönemde çocukların öğreneceği her şey; gelecekteki tüm tutum ve davranışlarında belirleyici

olmaktadır. Çocuk görerek, duyarak, taklit ederek öğrenmekte olup, okul ortamında sosyal bir fert olacağını öğrenirken kopya edeceği bir modele de ihtiyaç duymaktadır. Bu nedenle çocuklarımıza doğru rol model olmak zorundayız. Bu anlamda doğruluk, dürüstlük, yardımseverlik gibi sayılamayacak kadar güzel davranışlara sahip Allah'ın Resulü Hz. Muhammed (SAV) efendimizi rol model alabiliriz.

1- ALLAH VE PEYGAMBER KAVRAMININ ANLATIMI

Okul öncesi çağda, çocuğa göre, Allah, Peygamber ve Melek gibi kavramlar henüz örtülü anlamlar ihtiva etse de o, bunların üzerindeki sır perdesinin kalkmasını ister ve kendine göre sorular sorarak merakını gidermeye çalışır. Okul öncesi çocuklar somut işlem basamağında olduklarından dolayı Allah, kavramı soyut düşünceden uzak bir şekilde daha çok somutlaştırarak anlatılmalıdır. Bunu yaparken çocuğun hayal gücüne seslenen hikâyelerden, okulda yapılan KUTLU DOĞUM HAFTASI gibi etkinliklerden, şiir ve tekerlemelerden yararlanılabilir.

3-4 yaşından itibaren Allah inancı anlatılırken; Allah, bütün varlıkları yaratan ve insanları onlardan daha üstün kılan ve seven, özellikle çocukları daha çok seven ve koruyan, besleyip büyüten, sayılamayacak güzelliklerde yiyecekler ve içecekler veren, çiçeklerle, hayvanlarla tabiatı dolduran, yaptığımız bir iyiliğe karşı daha başka pek çok iyiliklere ulaşmamızı sağlayandır diyebiliriz. (Burada önemli olan Allah inancı ile ilgili bilgi verilirken öğretmenin mümkün olduğunca hassas davranması gerekliliğidir. Konunun somut ifadelerle anlatmaya özen göstermelidir.) Ya da çocuğumuza; Allah'ın (c.c.) bizi nasıl beslediği, baktığı, büyüttüğü, bize nasıl sevgi verdiği anlatılır ve: "Allah (c.c.), çok şefkatlidir, bizi korur, bütün belâlardan korur," denilerek, çocuklarda Allah'a karşı güven, itimat ve sevgi hissi oluşturulmalıdır. Allah'ın bize kendini şu anda göstermediği, bizimde onu görebilecek düzeyde olmadığını ekleyebiliriz.

3-4 yaşından itibaren çocuklara Peygamber Efendimiz anlatılırken; Efendimizin hayatından örnekler verilerek, çocukları çok seven ve koruyan, yardımsever, şefkatli, cesur, çalışkan, sayılamayacak

güzelliklerde davranışlara sahip Allah'ın görevlendirdiği bir insan olarak tanıtabiliriz. (Peygamberimizin fotoğrafını soran çocuklara, o dönemde fotoğraf makinesinin olmadığını bu nedenle peygamberimizin fotoğraf bulunmadığını ifade edebiliriz) Bunları yaparken; çocuğun hayal gücüne seslenen hikâyelerden, okulda yapılan KUTLU DOĞUM HAFTASI gibi etkinliklerden, şiir ve tekerlemelerden yararlanılabilir. Peygamber Efendimizin sadece hayatı değil, sahabeyle olan diyalogu, baba olarak özellikleri, güzel ahlakı gibi konularda çocukların anlayacağı şekilde, şiirler, resimlerle desteklenebilir. KUTLU DOĞUM HAFTASI bütün bu güzelliklerin anlatılması için en anlamlı bir zamandır. Size verilen kitapçıkta bu ihtiyacı gidermek amacıyla hazırlanmış olup okulumuzda uygulaması planlanmıştır.

1.1- Çocuklara Peygamberimizi Nasıl Anlatmalıyız?

Örnek Çalışma:

Sevgili Peygamberimiz Hz Muhammed'in (sav) çocuklara somut bir şekilde karşılıklı söyleşi olarak anlatabiliriz. Peygamberimizin hayatını bir günde değil günlere bölerek anlatılması daha kolay olacaktır. Burada anlatılan bilgiler öğretmene kaynak niteliğindedir. Öğrencileriniz için metin içinden seçtiğiniz bilgileri ana hatlarıyla anlatmanız için hazırlanmıştır. (Peygamberimizin doğduğu şehir ve Kabrinin bulunduğu yerlerin fotoğrafları kitapçık üzerinde gösterilebilir)

- Çocuklar siz Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'i (sav)

(Peygamber Efendimizin doğduğu şehir MEKKE)

daha önce duydunuz mu?

- Evet / hayır

-Onun, annesini, babasını, dedesini nerede yaşadığını hayatını size anlatmamı ister misiniz?

- Evet

- Öyleyse Peygamber Efendimizin doğumuyla başlayalım...

Yıllar önce 571 yılında bir pazartesi günü Peygamber efendimizin annesi Âmine arkadaşlarıyla birlikte evde oturuyormuş.

Dedesi Abdulmuttalib Kâbe nin etrafında yaşlı amcalar ile sohbet ediyormuş, babası Abdullah ise 3 ay önce vefat etmişti bu yüzden babası oğlunu hiç görememişti...

Anne Âmine'nin birden sancıları başlamış, arkadaşları hemen Şifa doktoru eve çağırılmışlar. Peygamber Efendimiz dünyaya geldiğinde odası öyle aydınlanmış ki şifa doktor ve annesi çok şaşırılmış; bu bebek ne kadar güzel hiç böylesini görmedik (Peygamber Efendimizin doğduğu şehir Bebek o kadar nurluymuş ki bakanların gözleri kamaşıyormuş. Şifa

doktor evden çıkıp, Kâbe'ye dede Abdulmuttalib'e doğru koşmaya başlamış.

- Müjdeler olsun ey Abdulmuttalib bir torunun oldu demiş.

Dede Abdulmuttalib sevinçle yerinden fırlamış, o kadar mutluymuş ki Kâbe nin etrafında sofralar kurdurup fakirleri yetimleri doyurmuş..

Annesi Âmine, dedesine gördüğü rüyayı anlatmış. Rüyasında oğlunun adını Muhammed koyulduğunu bu yüzden bu ismi koymaları gerektiğini söylemiş.

Dede Abdulmuttalib torununun adını Muhammed koyduktan sonra Kâbe de hazırlattığı sofraların

başına gitmiş, orada yaşlı bir amca dede Abdulmuttalibe yaklaşmış;

- Ey Abdulmuttalib torunun olmuş, hayırlı bir evlat olur inşallah, bizi ona götür de hediyesini verelim demiş.

Dede Abdulmuttalib yaşlı amcayı evine götürmüş, yaşlı amca bebeği görünce güzelliğine hayran kalmış;

- Nekadar güzel ve nurlu bir bebek hiç diğer bebelere benzemiyor izin verirsen sırtına bakabilir miyim? Demiş

Dede Abdulmuttalib çok şaşırılmış;

- Neden sırtını görmek istiyorsun? Diye sormuş. Yaşlı amca:

- Bu gece gökyüzünde bir yıldız gördüm, öyle büyük bir yıldız ki, o yıldız ancak bir kere gökyüzünde görünecekti, o da son peygamber doğduğu gece, bebeğin ise sırtında bir iz olacak o iz son peygamberin mührüdür. İşte bu yüzden sırtını görmek istiyorum. demiş...

Dede Abdulmuttalib hemen Muhammed bebeğin sırtını açıp göstermiş. Yaşlı amca Muhammed bebeğin sırtındaki Mührü görünce hemen dedesine

(Peygamber Efendimizin Kabrinin bulunduğu yer. Mescid-i Nebevi-Medine)

dönüp:

- Ey Abdulmuttalib senin torunun ileride çok büyük bir peygamber olacak diyerek müjde vermiş (peygamber kavramı açıklanabilir. Sayfa 6)

Bu kısımdan itibaren sözlü diyaloglar kurularak annesinin, babasının, dedesinin ve doğumunu yaptıran ebenin adını sorabilirsiniz

(Aşağıda yer alan kısma 2. gün devam edilebilir.)

Çocuklar Mekke de havalar çok sıcak olduğu için, her yeni doğan bebeği uzak şehirlerdeki süt annelere verirlermiş. Mekke çok kurak bir yer olduğu için annelerin hiç sütü olmazmış. Bu yüzden havası güzel olan şehirlerdeki sütanneler gelip bebeklere bakarlarmış.

Sütanne Halime çok fakir birisiymiş. Arkadaşlarıyla birlikte yola çıkmışlar. Onlar develeriyle önden giderken sütanne Halime eşeği yavaş gittiği için çok gerilerde kalmış.

Sütanneler zengin ailelerin çocuklarını alabilmek için hızlı hızlı önden gidip bütün bebekleri almışlar. Muhammed bebeğin babası olmadığı için onu kimse almıyormuş. Eğer alırsak bize kim para verecek onun babası yok ki... diyorlarmış.

Sütanne Halime Mekke'nin sokaklarında düşünceli düşünceli dolaşırken karşısına bir teyze çıkmış; teyze ona Abdulmuttalib'in evini göstererek, orada yeni doğan bir bebeğin olduğunu söylemiş.

Sütanne Halime eli boş dönmektense o bebeği alayım demiş ve Hz. Amineden Muhammed bebeği büyütme için alıp yola çıkmışlar

Muhammed bebek Medine'deki sütannesinin evine varınca, evde bereket artmış, hiçbir şey bitmek bilmiyormuş. Bahçesindeki hiç meyve vermeyen ağaçlar kat kat meyve vermeye başlamış. Hiç süt vermeyen koyunlardan gürül gürül süt akıtmış...

Sütanne halime Muhammed bebeğin gelişiyile gelen bereketin farkındaymış ona çok iyi bakmış. Kendi çocuklarından önce hep onun karnını doyurmuş.

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (sav) 6 yaşına kadar bu evde sütkardeşleri Şeyma ve Abdullah ile birlikte oynamış. Artık büyüyünce annesinin yanına dönme zamanı gelmiş.

Sütanne Halime onu 6 yaşına kadar bakıp sonrada annesine teslim etmiş. Peygamber efendimiz onlardan ayrılırken çok üzülmüş sütkardeşleri Şeyma ve Abdullah'ı hiç unutmayaacağına dair söz vermiş...

Yukarıda örnek bir anlatım verilmiştir. Bu örnek anlatımdaki ifade kalıpları dikkate alınarak çocuklarımıza seviyelerine uygun bir şekilde verilebilir.

1.2- Peygamberimizin Çocuk Sevgisi

Peygamberimizin şefkatinin en canlı örneğini çocuklar üzerinde görüyoruz. Peygamberimizin çocuklara olan şefkati ve sevgisi bambaşkaydı. Bir çocuk gördüğü zaman Peygamberimizin mübarek yüzünü neşe ve sevinç kaplardı. Onu tutar, kollarının arasına alır, kucaklar, okşar, sever ve öperdi.

Gördüğü ve karşılaştığı her çocuğa selâm verir, halini hatırını sorardı. Binekli bulunduğu zaman çocukları atın terkisine alır, gidecekleri yere kadar götürürdü. Çocuklarla arkadaşça konuşur, onların yanında çocuklaşır, anlayış seviyelerine göre sohbet eder, öğütler verirdi.

Çocuklarla o kadar iç içe olmuştu ki, bir defasında yarış yapan çocukları görmüştü de, onların neşesine katılmak için birlikte koşmuştu.

Peygamberimiz özellikle kendi çocuk ve torunlarına çok düşkündü. Onlar için şefkatli bir baba, merhametli bir dedeydi.

Hz. Enes diyor ki:

“Çoluk çocuğuna Peygamberimizden daha şefkatli bir kimseyi görmedim. Oğlu İbrahim’in—Medine’nin— Avali semtinde oturan bir sütanesi vardı. Beraberinde ben de bulunduğum halde Resulullah sık sık oğlunu görmeye giderdi. Varınca, demircinin duman dolu evine girer, oğlunu kucaklar, koklar, öper ve bir süre sonra da dönerdi.”

Peygamberimiz, kızı Fatıma’yı çok severdi. Bir sefere çıkacağı zaman en son ona uğrar, dönüşünde ise önce onun yanına giderdi.

Hz. Fatıma babasını ziyarete geldiğinde ise, Peygamberimiz sevgili kızını karşılamak için ayağa kalkar, alnından öper ve yanına oturturdu.

Hazret-i Fatıma’nın iki oğlu vardı: Hasan ve Hüseyin. Peygamberimiz bu torunlarını çok severdi. Onları kucağına alır,

* Hz. Enes, çocuk yaştan (on yaşından) itibaren Hz. Peygamber (a.s.m)’in yanında kalmış, on yıl ona hizmet etmiş, bütün hadis kaynaklarında kendisinden hadis rivayet edilmiş en meşhur sahabeler arasındadır.

omuzuna çıkarır, okşar, sırtında taşır, oyun oynar, isteklerini yerine getirirdi.

Peygamberimiz İki Torununun Şahsında Çocuklara Getirdiği Sevgi ve Şefkat Örnekleri

Bir gün Peygamberimiz minberde hutbe okurken torunları Hasan ve Hüseyin'in düşe kalka mescide girdiklerini görür. Konuşmasını yarıda keserek aşağı iner, onları tutar, bağrına basar.

Hz. Enes de kendi gördüklerini şöyle dile getiriyor:

“Peygamberimizi hutbe okurken gördüm, Hasan dizinin üstündeydi. Ne söyleyecekse halka söylüyor, sonra eğilip çocuğu öpüyor ve ‘Ben bunu seviyorum’ diyordu.”

Hz. Zübeyir anlatıyor:

“Bir gün gözümle gördüm. Peygamber Efendimiz secdede iken Hasan geldi, sırtına bindi. Çocuk kendiliğinden ininceye kadar Peygamber Efendimiz de onu indirmedi. Peygamber Efendimiz namazda iken bacaklarını açar, Hasan da bir taraftan girer, öbür taraftan çıkardı.”

Bu hususta bir başka Sahabi de şöyle anlatıyor:

“Hz. Hasan ve Hüseyin sırtında olduğu halde Peygamber Efendimiz camiye geldi. Öne geçti, çocuğu sağ yanına bıraktı. Namaza durdu. Peygamberimiz secdeye vardı. Secdeyi o kadar uzattı ki, cemaat arasından başımı kaldırdım, baktım. Bir de ne göreyim? Peygamberimiz secdede, çocuk sırtına çıkmış duruyor. Tekrar

döndüm, başımı secdeye koydum. Namaz bitince halk sordu:

“Yâ Resulallah, bu namazda öyle uzun bir secde yaptınız ki, şimdiye kadar hiç bu kadar uzun secde yapmazdınız”. Diye sorulunca;

-Ancak oğlum sırtıma çıkmıştı, kendiliğinden ininceye kadar acele ettirmeyi uygun görmedim.” Diyerek cevap vermiştir.

Çocukları Mutlu Etmek İster, Üzölmelerine Dayanamazdı...

Peygamberimiz çocukları memnun etmek için dediklerini yapar, onların kalbini kazanırdı.

Bir seferinde Hz. Hasan'ı omuzuna almış, gidiyordu. Bir adam kendisini bu halde görünce, Hasan'a;

“Ey çocuk, bindiğın binek ne güzeldir” dedi.

Peygamberimiz de cevap verdi:

“O da ne güzel binicidir.”

O bir Peygamber olduğı halde omuzunda çocuk taşımaktan utanç duymuyor, bununla iftihar ediyordu.

Peygamberimiz çocuklara o kadar şefkatli ve hoşgörölü idi ki, bebekler ve küçük yaştaki çocuklar kucağıını ıslatsalar dahi onları anlayışla karşılar, işlerini bitirinceye kadar kendi hallerine bırakırdı.

Peygamber Efendimiz çocukların ağlamalarına dayanamaz, onların susturulmasını, yorulmamasını isterdi. Sevgisi ve şefkati çocukların ağlamasına dahi müsaade etmezdi.

Öyle ki, bazen ağlayan bir çocuk sesi duysa namazını bile kısaltır, annenin çocukla meşgul olmasına imkân verirdi.

Peygamberimizin eşsiz şefkatini kız çocukları üzerinde de görmekteyiz. Peygamberimiz, huzuruna bir kız çocuğu gelirse ona yakın ilgi gösterirdi.

Bir defasında Çocuk kalktı, Peygamberimizin sırtında bulunan peygamberlik mührüyle oynadı. Babası yanına çekmek istedi, fakat Peygamberimiz çocuğun kalbinin kırılmaması için babasına engel oldu.

Çocuklarına sevgi ve şefkat gösterenlerin mükâfatı daha dünyada iken veriliyordu. Onlar hem çocuk sevme gibi bir lezzeti tadıyorlar, hem de Allah'ın rahmet ve sevgisini kazanıyorlar.

Erkek ve kız çocukları arasında ayırım yapanları Peygamberimiz hiç hoş görmezdi. Bu şekilde bir davranış sergileyenleri uyarır, hatalarını düzeltmelerini sağlardı. Onun gözünde çocuğun erkeği kızı yoktu. İkisi de şefkate ve sevgiye muhtaçtı.

Çocuklar Arasında Adaletli Davranılmasını İsterdi...

Peygamberimiz çocuklar arasında sevgide eşit davranılmasını istediği gibi, bağış, hediye, ikram konularında da eşit davranılmasını isterdi.

Peygamberimizin kendi şahsında bu eşit davranışı daha açık görüyoruz. İlk anda basit gibi görülse dahi, önemli ve kalıcı bir ölçü

olması bakımından şu olay çok dikkat çekici...

Hazret-i Ali anlatıyor:

“Peygamber Efendimiz bize ziyarete gelmişti. O gece bizde kaldı. Hasan ve Hüseyin de uyuyorlardı. Bir ara Hasan su istedi. Peygamberimiz hemen kalktı ve su kırbasından bir bardak su aldı, çocuğa vermek için getirmişti ki, o sırada Hüseyin de uyandı. Hüseyin bardağa uzandı ve su içmek istedi. Peygamberimiz suyu Hüseyin'e vermedi, önce Hasan'a verdi.

“Bunun üzerine Fatıma dayanamadı ve ‘Hasan'ı Hüseyin'den çok seviyorsunuz gibi...’ dedi.

“Peygamberimiz, ‘Hayır, suyu önce Hasan istedi’ buyurdular.”

Özetle; Peygamberimiz çocuklara ayrı bir önem ve değer vermiş, çocuk eğitiminde, çocuklar arasında adaletli davranmanın önemini işaret etmiştir.

Peygamber Efendimiz İnsanlarla Güzel Geçinirdi...

Peygamber Efendimiz (SAV) insanlarla olan ilişkilerinde ve geçiminde insanların en cömert ve geçimlisiydi. Herkesle güzel anlaşır, daima güler yüzlü davranırdı. Sohbet ederken kimsenin sözünü kesmezdi, misafirlerine ikramda bulunurdu.

Davet ettiklerinde, davetlere gider, hediyeleşmeyi severdi.

Arkadaşlarına karşı cömert davranır, paylaşmayı sever onlarla iyi anlaşırdı. Onlarla karşılaştıklarında selam verir, ellerini tutar sohbet ederdi.

Uzun süre göremediği bir arkadaşı olduğunda neden gelmediklerini araştırır, hasta olanları ziyaret eder, hatırlarını hoş tutardı.

Yakın arkadaşlarına bazen şakalar yapardı

Peygamberimizin yanında çalışan birisi Onunla ilgili şöyle demişti

-“Ben Peygamberimize on sene hizmet ettim, hiçbir gün bana kızmadı, Of diye bağırmadı,

-“ Neden böyle yaptın diye darılmadı “ demiştir.

1.3-Peygamber Efendimizin Çocuklarla İlgili Söylediği Sözler

- Her ağacın bir meyvesi vardır, Gönlün meyvesi de çocuktur.
- Evladınıza ikram edin, nasıl ana-babanızın sizde hakkı varsa, evladınızın da sizde hakkı vardır.
- Çocuksuz bir evin bereketi olmaz.
- Çocuklarınıza iyi bakınız! Onları güzel terbiye ediniz.
- Çocuğu güzel terbiye etmek ve ona güzel bir isim vermek, evladın baba üzerindeki haklarındandır.

1.4- Çocuk Haklarıyla İlgili Hadislerden Örnekler

Hâris b. Nu'mân (r.a.)'an Enes b. Mâlik (r.a.)'den rivâyetine göre; Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyurmuştur:

“Çocuklarınıza hoş muamelede (davranışta) bulunun ve onları güzel terbiye edin.” (ibn Mâce, Edep, 3, II, 1211

Eyyüb b. Musâ vâs'tas ile dedesi (r.anhüm)'den; Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyurmuştur:

“Hiçbir baba, çocuğuna, güzel terbiyeden daha üstün bir hediye vermiş olamaz.” (Tirmizî, Birr, 33, IV, 338)

Üsâme b. Zeyd (r.anhümâ)'dan:

Resûlullah (s.a.s.), beni alıp (bir) dizine, (torunu) Hasan'ı da öteki dizine alıp oturturdu. Sonra onları bağrına basardı da,

“Allâh'ım! Sen bunlara rahmet et (acı). Zira ben onlara merhamet ediyorum” diye duâ ederdi. (Buhârî, Edep, 22, VII, 76)

Ebû Hüreyre (r.a.)'den:

Bir gün Resûlullah (s.a.s.), Ali (r.a.)'in oğlu Hasan (r.a.)'ı öptü. Akra' b. Hâbis et-Teymî de huzûrunda bulunuyordu. (Bunu görünce:)

Benim on tane oğlum olduğu hâlde hiç birini öpmedim, dedi. Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.), ona baktı, sonra da:

“Merhamet etmeyene, merhamet olunmaz” buyurdu. (Buhârî, Edeb, 18, VII, 75)

Etkinliklere Başlamadan Önce Kısa Bir Tekrar Peygamberimiz Hz. Muhammed'i (SAV) tanıyalım...

Sayfa 7 de peygamber efendimizin hayatı çocukların anlayacağı seviyesine indirgeyerek hikâye şeklindeki anlatım örneği verilmişti. Çocuklarımıza örnek hayat hikâyesi anlatıldıktan sonra hayatının satır başlarının tekrarı aşağıdaki gibi verilebilir;

Peygamberimiz 571 yılında bir pazartesi günü Mekke şehrinde dünyaya gelmiştir. Annesinin adı Âmine, Babasının adı Abdullah'tır. Babası Peygamberimiz doğmadan 3 ay önce vefat etmiştir. Peygamber Efendimizin Annesi 6 yaşında iken vefat ettiği için Dedesi Abdulmuttalib tarafından büyütülmüştür.

Sütannesinin adı Halime'dir. Peygamber efendimiz süt kardeşleriyle oynamayı çok severdi. Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (sav) 6 yaşına kadar süt annesinin evinde kalmıştır. Daha sonra annesinin evine dönmüştür.

Peygamber Efendimiz; güler yüzlü, yardımsever, cesur, yalan söylemeyen, güvenilir, çabuk sinirlenmeyen, kimseye vurmayan, kızıp bağırmayan, küsmeyen, sabırlı, beklemeyi bilen bir insandır. Kitaplarda yazdığı kadarıyla hafif dalgalı koyu renk saçlı, beyaz tenli, siyah gözlü, orta kilo ve boyda olan yakışıklı bir insandır. Temiz giyinmeye ve diş fırçalamaya önem veren bir kişi.

O zamanlarda diş fırçası olmadığından misvak adı verilen bir bitki ile dişlerini temizlermiş.

Peygamberimiz 632 yılında vefat etmiştir.

Peygamberimizin Çocuk Sevgisi

Peygamberimiz bir çocuk gördüğü zaman yüzünü neşe ve sevinç kaplardı. Onu tutar, kollarının arasına alır, kucaklar, okşar, sever ve öperdi. Gördüğü ve karşılaştığı her çocuğa selâm verir, halini hatırını sorardı. Binekli bulunduğu zaman çocukları atın terkisine alır, gidecekleri yere kadar götürürdü. Çocuklarla arkadaşça konuşur, onların yanında çocuklaşır, anlayış seviyelerine göre sohbet eder, öğütler verirdi. Çocuklarla o kadar iç içe olmuştu ki, bir defasında yarış yapan çocukları görmüştü de, onların neşesine katılmak için birlikte koşmuştu.

PEYGAMBER EFENDİMİZİN HOŞGÖRÜSÜ

Dünyanın övünç kaynağı Peygamber Efendimiz (SAV) son derece hoşgörülü ve bağışlayıcı idi. Kızacağı yerde sakinliğini korur, insanları üzmez ve incitmezdi. Onu öldürmeye çalışanları bile affeder ve onlara dua ederdi:

“-Ya Rabbi! İnsanlara doğru yolu göster, çünkü onlar bilmiyorlar “ diye istekte bulunmuştu.

Arkadaşları niçin bunlara iyi dilekte bulunuyorsun, onlar seni öldürmeye çalıştılar dediklerinde

“-Ben kötü söz söylemek için gönderilmedim, insanları iyi davranışlara davet için gönderildim “ diye cevap vermişti.

Mekke şehrinin Peygamber Efendimiz tarafından feth edildiği gün halk şehrin ortasında toplanmıştı. Bir zamanlar Peygamberimize vermiş oldukları eziyetleri hatırlayarak bu gün kendilerinden nasıl bir intikam alınacağını düşünüyorlardı. Halbuki O hoşgörülü, iyilik sever, ve bağışlayıcıydı. Peygamber Efendimiz (SAV) kendisini üzenlerin hepsini affetmişti. Onlara şevkat göstermiş güler yüzle davranmıştı.

“ -Haydi gidiniz, hepiniz özgürsünüz “ demişti.

PEYGAMBERİMİN KİM OLDUĞUNU BİLİYORUM

Kelebekler rengârenk kanatlarıyla çiçekten çiçeğe konuyorlardı. Havada biraz uçtuktan sonra bir çiçeğin üzerine konup dinleniyorlardı. Sanki insanların o güzelim kanatlarını seyretmelerini istiyorlardı.

Arılar, kelebeklere göre daha hızlıydılar. İşleri güçleri çiçek özü toplamaktı. Birer işçi gibiydiler. Dur durak bilmiyorlardı. İnsanların ağız tatlansın diye bal yapıyorlardı.

Hilmi, gördüğü bu manzara karşısında çok mutluydu. İyi ki de anne babasıyla birlikte piknik yapmak için bu güzel yere gelmişlerdi.

Hilmi, etrafına göz gezdirmeye devam etti.

Yeşil çimenler, otlayan koyunlar, şırl şırl akan su, gökte parlayan güneş, masmavi gökyüzü, bembeyaz bulutlar, rengârenk kelebekler, işçiler gibi çalışan arılar; hepsi de ne kadar güzeldi.

Sonra yere baktı Hilmi. Bir de ne görsün! Yeşil çimenlerin arasında, toprağın üstünde yüzlerce karınca vardı. Çok küçüktüler. Ama onlarda arılar gibi hızlı hareket ediyorlardı. Askerler gibi düzenliyidiler. Hilmi, birbirinin ardınca hareket eden karıncaları takip etmeye başladı.

Yiyecek taşıyan karıncalar, bir kum yığınınına geldiler. Taşıdıkları yiyecekleri, bu kum yığınınının ortasındaki delikten içeriye götürdüler. Hilmi, “Belli ki bu yiyecekleri toprağın altındaki bir depoda saklıyorlar!” diye düşündü.

Hilmi, karıncaların bu kadar düzenli iş yapmalarına şaşırmişti. Karıncalar bir yerden emir almış gibi hareket ediyorlardı.

Her karınca kendi görevinin farkındaydı.

Sonra diğer varlıkları düşündü. Hepsi hiç şaşırmadan nasıl da kendi görevini yapıyordu. Arılar peteklerini örüyor; inek süt, tavuk yumurta veriyordu. Güneş hiç şaşırmadan her gün doğuyor, bulutlar bitkilere yağmur taşıyordu.

“Ya insan! İnsan da kendi görevini gereği gibi yapıyor mu?” diye sordu kendi kendine Hilmi. “insanlar, yani biz karıncalara göre çok daha güçlüyüz.

Bizim ellerimiz var. O ellerimizle bir çiçeği koparabiliriz. Ama bir çiçeği sulayabiliriz de.

Bizim parmaklarımız var. Bir kibritle kocaman bir ormanı yakabiliriz. Ama aynı parmaklarla güzel güzel yazılar da yazabiliriz.

Evet, gerçekten de biz insanlar akıllıyız. Aklimızı kullandığımızda bütün varlıklardan daha güçlüyüz.

İyi olduğumuzda, onlardan çok çok daha iyi oluruz. Ama kötü olduğumuzda da çok çok daha kötü ...

“Demek ki bizim bir öğretmene olan ihtiyacımız, arılardan ve karıncalardan çok daha fazla!”

- Babacığım, benim aklıma bir şey geldi, dedi ve az önce düşündüklerini anlattı. Annesi de onu gururla dinliyordu.

Babası:

- Yavrum ne güzel düşünmüşsün. Haklısın, bizim bir öğretmene daha çok İhtiyacımız var. Ama unutma ki bizim bir öğretmenimiz zaten var, dedi.

Hilmi anlamamıştı. Annesinin yüzüne baktı. Annesi ipucu verdi:

-Biz, o öğretmenın adına “Peygamber” diyoruz.

Hilmi, peygamberleri öğretmen olarak düşünmemişti hiç. Babasından açıklamasını istedi.

-Peygamber, Allah'ın elçisi demektir, dedi babası. Yani Allah'tan aldığı emirleri bize iletir.

İnsanlığa doğru yolu gösterir, iyi insan olmayı öğretirler. Allah'ın emirlerini bize ulaştırır, davranışlarıyla örnek olurlar. Biz doğrunun ve yanlışın, iyinin ve kötünün, faydalı ve zararlının ne olduğunu Peygamberlerimizden öğreniriz.

- Çok İlginç, dedi Hilmi babasının yüzüne dikkatle bakarak. Babası sözüne devam etti.

-Bütün dünyayı bir okul, bütün insanları da o okulun öğrencileri olarak düşün. Peygamberimiz o okulun öğretmenidir. Bize Rabbimizi öğretir.

Annesi de söze katıldı:

-Dünyayı bir saray olarak düşün Bütün insanları da o sarayın misafirleri... Peygamber Efendimiz bize bu sarayda nasıl davranmamız gerektiğini öğretir.

- İşte Sevgili Peygamberimiz bize bunları öğretti yavrum. İyice öğrenelim diye kendisi de bu güzel işleri yaptı.

Nerede bir çocuk görse ona gülümsedi. Başını okşadı. Hediyeler verdi.

Hiç kimseyi incitmedi. Çevresindeki insanlara yardım etti.

Onlara güzel bilgiler öğretti. Asla yalan söylemedi.

Böylece güzel davranışlarıyla bize örnek oldu...

Sohbet bitmek üzereydi. Çünkü yavaş yavaş akşam oluyordu.

Güneş, başka yerleri aydınlatmaya gidiyordu.

Sonra Hilmi, annesi ve babası arabalarına bindiler Piknik yerinden uzaklaşıyorlardı. Hilmi arabanın camından geriye dönüp baktı.

Karıncalar ve arılarla başlayan, Sevgili Peygamberimizle biten bir gün geride kalmak üzereydi.

Yarın, Hilmi için çok başka bir gün olacaktı.

ALLAH' A TEŞEKKÜR EDİYORUM...

Ayşe birkaç gündür evde hasta yatıyordu. Biraz iyileşir gibi olmuştu, fakat annesi yatağından çıkmasına izin vermiyordu. Biraz daha dinlenmesi, yiyeceklerine dikkat ederek kendini toplaması gerekiyordu.

Ayşe'nin yatağı pencerenin kenarındaydı. Gün boyunca sokaktan gelip geçenleri seyrediyor, kitap okuyor, annesi ve babasıyla sohbet ediyordu.

Fakat yine de canı çok sıkılıyordu. Yemek yemek istemiyor, hele ilaç içmekten nefret ediyordu.

O gün öğleden sonra Ayşe'nin öğretmeni onu ziyarete geldi. Bu çok güzel bir sürprizdi. Ayşe çok sevindi.

Öğretmeni, Ayşe'yi alnından öptü. Başucuna oturdu. Kendisini nasıl hissettiğini sordu.

Ayşe yatmaktan çok sıkıldığını, ilaç içmekten nefret ettiğini, bir an önce iyileşip ayağa kalkmak istediğini anlattı.

Öğretmeni, Ayşe'nin saçlarını okşadı ve ona daha sabırlı olması gerektiğini öğütledi. Ayşe bir süre düşündü. Bu öğütten pek hoşlanmamıştı.

- Öğretmenim, acaba Allah hastalığı niçin yaratmış, diye sordu.

Öğretmeni:

- Sağlığının değerini bilmen, sabretmeyi ve şükretmeyi öğrenmen için, dedi gülümseyerek.

Ayşe anlamamıştı.

- Nasıl yani, diye sordu.

Öğretmeni:

- Bak Ayşe'ciğim, başımıza gelen her şey bize bir şeyler öğretmek içindir. Hastalık bize sağlığın değerini öğretir. Açlık, yiyeceklerin değerini... Susuzluk da suyun değerini... Eğer bunları yaşamazsan sahip olduğun şeylerin değerini bilemezsin, dedi.

Öğretmeninın söyledikleri, Ayşe'ye yeni okuduğu küçük bir öyküyü hatırlattı. Bu küçük öyküyü öğretmenine de okumak istedi. Öykünün adı "Çorba" idi:

"Küçük Zehra öğle yemeğinde,

- Güzel bir çorba olmamış. Yiyemeyeceğim, dedi ve kaşığı bıraktı.

Annesi:

- Peki, öyleyse akşam sana güzel bir çorba yapayım, cevabını verdi.

Yemekten sonra bahçeye çıktılar. Annesi toprağı kazıp yerlerini hazırlıyor, Zehra da hazırlanan yerlere mevsim çiçekleri dikiyordu. Bu iş, gün batıncaya kadar sürdü.

Eve döndükleri zaman annesi masaya bir tas çorba getirdi. Zehra çorbanın tadına baktı ve :

Bu çorba güzel olmuş anneciğim, çok teşekkür ederim, dedi ve dolu kâseyi bitirdi.

Annesi gülerek,

- Öğle yemeğinde beğenmediğin çorba bu. Şimdi iştahla

yedin, çünkü öğleden sonra çalıştın, dedi.”

Ayşe okumayı bitirince kitabı kapattı.

- Evet, bu öykü de sizin haklı olduğunuzu anlatıyor öğretmenim, dedi. Ben de sağlığın ne kadar önemli olduğunu hasta olunca anladım.

Öğretmeni:

-Aferin Ayşe’ciğim, dedi. Bir şeyin değerini anlamazsak onu bize verene teşekkür edemiyoruz.

Ayşe:

-Ben artık şikâyet etmeyeceğim öğretmenim. Allah’a teşekkür eden bir insan olacağım, dedi.

Öğretmeni, Ayşe’nin küçücük elini tutup sıktı.

- Seninle gurur duyuyorum Ayşe’ciğim, dedi.

O sırada Ayşe’nin annesi elinde bir tepsiyle içeri girmişti. Tepside limonata bardakları ve dilimlenmiş kocaman bir kek vardı. Hep birlikte limonalarını içip keklerini yediler.

Ayşe’nin annesi ve öğretmeni bir süre tatlı tatlı sohbet ettiler. Ayşe sesini çıkarmadan onları dinledi. Bir yandan da öğretmeniyle konuştuklarını düşünüyordu.

Yarın Ayşe için yepyeni bir gün olacaktı.

CİCİ ÇOCUKLAR BÖYLE KARDEŞ OLUR

O gün, İnci çok üzgündü. Erkek kardeşi Naci çok hastalanmış, anne ve babası onu hastaneye götürmüştü. İnci ise, pencerenin kenarında oturmuş kardeşinin eve dönmesini bekliyordu. Onun için çok endişeleniyordu. Biraz sonra, arabalarının garaja girdiğini gördü. Ama arabadan sadece annesi Şükran Hanım indi. Naci ve babası yoktu.

İnci koşarak kapıyı açtı. Nefes nefese: “Anneciğim, Naci nerede?” diye sordu. Şükran Hanım eğilip İnci’nin yüzünü okşayarak: “İnci, kardeşin şuan iyi. Doktor amcalar ona çok iyi bakıyorlar. Ama hastalığı bulaşıcı olduğu için bir müddet hastanede kalması gerekiyor.” dedi. İnci: “Peki, onu ziyarete gidebilir miyim anneciğim?” diye sordu. Annesi: “Kardeşinin biraz dinlenmeye ihtiyacı var kızım. İyileştiği zaman hep birlikte gideriz.” dedi.

İnci’nin duymak istediği sözler bunlar değildi. İnci’nin çok üzüldüğünü gören Şükran Hanım: “Güzel kızım, istersen Naci için bir şeyler yapabilirsin?” dedi. İnci: “O hastanedeyken ben buradan ne yapabilirim ki anneciğim?” diye sordu. Annesi tebessüm ederek: “Sevgili Peygamberimiz, kardeşin kardeşine verebileceği en güzel hediyenin dua olduğunu söylüyor. Sen de kardeşine dualar gönderebilirsin.” dedi.

Şükran Hanım, İnci’yi kucaklayarak mutfağa götürdü. Mutfak dolabından bir kavanoz, çekmecedden de renkli kâğıtlar ve kalem çıkardı. “İşte bu bizim mesaj kavanozumuz olacak. Kardeşine ettiğin dua ve mesajları kâğıtlara yazıp bu kavanoza atacağız. Ben

hastaneye gittiğim zaman da ona bu kavanozu senden bir hediye olarak vereceğim. Naci dualarını ve mesajlarını görünce eminim çok mutlu olacaktır.” dedi annesi.

İnci bu kavanoz fikrini çok sevmişti. Hemen ilk mesajını annesine yazdırdı: “Sevgili kardeşim, seni çok özledim. İyileşmen için her zaman dua ediyorum.” İnci yazdığı bu ilk mesaj kâğıdını kavanoza attı ama bir tane daha yazmak istedi. “Kardeşim Naci, sen gelene kadar oyuncaklarını koruyacağım. Merak etme olur mu?” Annesi, İnci’nin ikinci mesajını da yazıp kavanoza attı. İnci kardeşini özledikçe, annesine mesajlar yazdırmaya devam etti.

Üçüncü mesaj: “Naci eve geleceğin gün sana en sevdiğin kurabiyelerden yapacağız.” Dördüncü mesaj: “Canım kardeşim, sana aş yaparlarsa korkma. Canın hiç acımayacak. Çünkü bunun için dua ediyorum.” Beşinci mesaj: “Naci seni çok özledim. Bu yüzden bugün senin hırkanı giydim. İnşallah kızmazsın.”

Birkaç gün sonra, İnci’nin kavanozu ağzına kadar mesajlar ve dualarla doldu. Bunu gören İnci, kavanozu boya ve kurdelelerle süsledi. İçine Naci’nin en sevdiği portakallı şekerlerden koydu. Belki hastanede canı sıkılır diye düşünerek, oynaması için içine renkli bilyeler de attı. Mesaj kavanozu artık Naci’ye gitmeye hazırды. Kavanoz bu şekilde gerçekten çok güzel görünüyordu.

Şükran Hanım hastaneye giderken kavanozu yanına aldı. İnci ise dedesi ile birlikte merakla annesini beklemeye başladı. “Acaba Naci kavanozu görünce mutlu olacak mı?” diye düşünürken kapı

çaldı. İnci kapıyı açtı. Gelenler annesi, babası ve Naci'ydi. Naci'nin elinde İnci'nin mesaj kavanozu vardı. İnci kardeşini görünce çok şaşırıldı ve sevinçle ona sarıldı.

Naci: "Annem bana dualarını ve mesajlarını okudu. Çok mutlu oldum. İyileşince de doktorlar eve gelmeme izin verdi. Çok teşekkür ederim kardeşim." dedi. İnci kardeşini sağlıklı gördüğü için, Naci de İnci gibi bir kardeşi olduğu için Allah'a şükretti.

CİCİ ÇOCUKLAR GÜNE DUAYLA BAŞLAR

İnci ve Naci'nin kuzeni Ozan, o gece onlarda uyuyacaktı. Bütün gün birlikte oyun oynadıkları için çok yorgundular. Bir an önce uyumak istiyorlardı. Yatağa girmeden önce ellerini, yüzlerini ve ayaklarını iyice yıkadılar. Gül Dedelerinin onlara hediye ettiği misvakla dişlerini de fırçaladıktan sonra temiz cici çocuklar olarak yataklarına yattılar.

Biraz sonra, İnci ve Naci'nin annesi Şükran Hanım, çocuklara bakmak için odaya girdi. Girdiğinde Ozan'ı ellerini açmış Allah'a dua ederken gördü. Ozan'a "Ozancığım, uyku duası mı okuyorsun?" diye sordu. İnci ve Naci de yataklarından doğrulup merakla Ozan'a baktılar. Ozan "Evet Şükran Teyzeciğim, uyku duası okuyorum. Duam bitince de sağ tarafıma dönüp yatacağım." dedi.

Şükran hanım: "Peygamber Efendimiz sabah uyandığında sağ tarafından kalkardı. Yeni günün hem kendisine hem de başkalarına güzel ve faydalı olması için de dua ederdi." dedi. Naci, annesine sordu: "Anneciğim peki biz sabah nasıl dua edeceğiz?" Şükran Hanım gülümseyerek: "Nasıl dua edeceğinizi yarın bir sürprizle öğreneceksiniz. Şimdi uyku zamanı!" dedi. Çocuklar hemen sağ taraflarına dönüp yattılar. Çünkü sürprizi görebilmek için bir an önce sabah olsun istiyorlardı.

Çocuklar sabah uyandıklarında ilginç bir sürprizle karşılaştılar. Odalarında duvarlarından duvara bir ip asılıydı. Bu ipin üzerinde çeşitli süsler ve üzerinde rakamlar olan renkli kartlar vardı. Şükran hanım: "Hayırlı sabahlar çocuklar. İşte size sürprizim!

Şimdi her biriniz sırayla sağ tarafınızdan kalkıp bana bir rakam söyleyeceksiniz. Birlikte o rakamın olduğu kartı alıp üzerindeki duayı okuyacağız. Böylelikle Peygamber Efendimiz gibi yeni güne dua ederek başlamış olacağız. Sizler de bu güzel alışkanlığı kazanana kadar her sabah buradan seçtiğiniz dua kartlarını okuyacağız.”dedi. Çocuklar bu sürprizi çok sevmişlerdi.

İnci 3, Naci 6 ve ozan 8 numaralı dua kartını seçti. Çocuklar ellerini açtılar ve Şükran Hanım sırayla duaları okumaya başladı. “3 numaralı İnci’nin duası: ‘Allah’ım bu gün bütün çocuklar mutlu olsun sevinsinler

6 numaralı Naci’nin duası: ‘Allah’ım bu gün kimse üşümesin.’ 8 numaralı Ozan’ın duası: ‘Allah’ım bugün bütün çocukların üzerine şeker yağmurları yağsın!’” Duaları okuyup bitiren Şükran Hanım cebinde gizlediği onlarca şekerini gerçek bir şeker yağmuru gibi çocukların üzerine attı. Çocuklar hem çok şaşırmış, hem çok sevinmişlerdi. Şükran Hanım’ın okuduğu bütün dualara kocaman bir ‘Amiiiiinnn!’ diyerek şekerleri toplamaya başladılar.

CİCİ COCUKLAR TEMİZ OLUR

O gün, İnci ve Naci'nin öğretmeni, onlara bir araştırma ödevi verdi. Ödevlerinin konusu şuydu: "Temiz insanlar nasıl olur?" İnci ve Naci, eve gidene kadar bu konu üzerinde düşündüler. Akıllarına gelen fikirleri birbirleri ile paylaştılar. Ama ikisi de verdikleri cevapların yeterli olmadığını biliyordu. Bu yüzden daha iyi bir araştırma yapmaya karar verdiler.

Eve geldiklerinde Gül Dedenin de evde olduğunu gördüler ve çok mutlu oldular. Dedelerine 'hoş gedin' dedikten sonra araştırma ödevinden bahsettiler. Naci: "Dedeciğim, okulda öğretmenlerimiz, evde anne ve babamız sürekli temizlikten bahsediyor. Temiz olmak neden bu kadar önemli? Hem bazen kirli olmak da eğlenceli olabiliyor."dedi.

Gül Dede tebessüm ederek: "Bizler temizliğimize dikkat etmezsek, sağlıklı bir hayat süremeyiz çocuklar. Örneğin dişlerimiz. Eğer dişlerimizin temizliğine önem vermezsek bir süre sonra çürürler. Diş etlerimizde ağrılar başlar ve yemek yemekte çok zorlanırız. Ayrıca çürüyen dişler kararır ve gülümsediğimiz zaman kötü görünür. Sizin gibi güzel çocuklara beyaz dişler daha çok yakışır öyle değil mi?"

İnci ve Naci dedelerine hak verdiler. Araştırma ödevi konusunda kendisinden yardım istediler. Gül Dede: "Hımm.. Demek 'temiz insan nasıl olur' merak ediyorsunuz. O zaman ben size insanların en temizi olan Sevgili Peygamberimizden bahsedeyim."dedi. İnci ve Naci çok heyecanlanmıştı. Peygamber Efendimiz ile ilgili bir şeyler öğrenmek onları çok mutlu ediyordu.

Gül Dede anlatmaya başladı: "Sevgili Peygamberimiz

insanların en temiz idi. Sık sık banyo yapar, banyodan sonra en temiz kıyafetlerini giyerdi. Saçlarını güzelce tarar, güzel kokular sürerdi.” İnci ve Naci, dedelerinin anlattıklarını unutmak istemiyorlardı. Bu yüzden beyaz bir karton getirip üzerine bir küvet, temiz bir elbise, tarak ve içinde güzel koku olan bir şişe resmi çizdiler. Böylelikle öğrendiklerini sınıfta anlatırken unuttukları bir şey olursa, bu resimlere bakarak hatırlayabilirlerdi.

Gül Dede anlatmaya devam etti. “Sevgili Peygamberimiz tırnaklarını uzatmazdı. Uzakıkça keserdi. Yemekten önce ve sonra ellerini yıkardı. Sabah uyandıığında, yemekten sonra, gece yatarken misvakla dişlerini temizlerdi. Tuvalet temizliğini ise hiç ihmal etmezdi.” İnci ve Naci ikinci bir karton çıkardılar. Bu kartona da tırnak, el, diş fırçası ve bir tuvalet resmi çizdiler.

Bir ara Naci sordu: “Dedeciğim, Peygamber Efendimiz odasını da temiz tutar mıydı?” Gül Dede tebessüm ederek: “Sevgili Peygamberimizin odası da her zaman temizdi. Bizim de, evimizi ve yediğimiz-içtiğimiz kapları temiz tutmamızı tavsiye etti.”dedi. İnci ve Naci bir başka kartona da temiz bir ev, temiz bir tabak ve temiz bardaklar çizdiler.

İnci ve Naci, Gül Dedelerini büyük bir dikkatle dinlemişlerdi. Artık “Temiz insan nasıl olur?” sorusunun cevabını öğrenmişler ve araştırma ödevlerini de bitirmişlerdi. Çocuklar, bu yardımından dolayı dedelerine teşekkür ettiler. Bir an önce de öğrendiklerini uygulamak istediler. Çünkü Peygamberlerini çok seviyor ve onun yaptıklarını yapmak istiyorlardı!

CİCİ COÇUKLAR İYİLİKSEVER OLUR

O gün, anasınıfında oyuncak günüydü. İsteyen her çocuk, sevdiği bir oyuncakını sınıfa getirebiliyordu. Tek bir kural vardı. O da ‘oyuncakları arkadaşlarıyla paylaşmak..’ İnci, sınıfa getirmek için, yanından hiç ayırmadığı Minci Bebek’i seçti. Naci ise en sevdiği oyuncakı olan sarı yarış arabasını yanına aldı. İki de oyuncaklarını arkadaşlarına göstermek için sabırsızlanıyorlardı.

İnci ve Naci sınıfa girdiklerinde, arkadaşlarının birbirinden güzel oyuncaklar getirdiklerini gördüler. Çok heyecanlandılar. Bir an önce bu oyuncaklarla oynamak istiyorlardı. Ama bir sorun vardı. Kimse kendi oyuncakını diğer arkadaşlarıyla paylaşmak istemiyordu. Bu yüzden bütün çocuklar kendi kendilerine oynamak zorunda kalmışlardı. Bu gerçekten hiç eğlenceli değildi.

Ayşe öğretmen, bir süre sonra bu durumu fark etti. Çocuklardan masanın başına geçmelerini istedi. Ardından, beyaz kartondan hazırladığı büyükçe bir bulutu sınıfa getirerek: “Hadi bakalım çocuklar, bugün sizlerle güzel bir etkinlik yapacağız. İşe ilk olarak bu buluttan başlayalım.”dedi. Çocuklar, bulutun üzerine küçük mavi kâğıtlar yapıştırdılar. Ayşe öğretmen bulutun bu halini çok beğendi ve onu sınıfın duvarına astı.

Ayşe öğretmen: “Şimdi sıra renkli yağmur damlalarımızda.”dedi. Çocuklara, üzerinde yağmur damlaları çizili olan rengârenk kartonlar verdi. Onlardan bu damlaları kesip, son derse kadar saklamalarını istedi. İnci ve Naci de arkadaşları gibi, bu bulutu ve bu yağmur damlalarını ne için yaptıklarını merak ediyorlardı. Çocuklar damlaları kesmeye başladılar.

Ayşe öğretmen anlatmaya başladı: “Çocuklar, sevgili

Peygamberimiz ne diyor biliyor musunuz? ‘İnsanların en güzeli, diğer insanlara en çok iyilik yapandır.’ Bu gün sizden sevgili Peygamberimizi örnek alan cici çocuklar olmanızı istiyorum. Örneğin oyuncaklarınızı paylaşabilir, zor durumda kalan arkadaşlarınıza yardım edebilir ve birbirinizi incitmeyen güzel sözler söyleyebilirsiniz.”dedi.

Çocuklar öğretmenlerinin dediklerini yapmak için dağıldılar. İnci, Minci Bebek’ini arkadaşlarıyla paylaşmakla işe başladı. Ardından, kavga edip birbirlerine küsen iki arkadaşının da barışmasına yardımcı oldu. Naci ise gün boyunca öğretmenin sözünden hiç çıkmadı. Bunun yanında sınıfının yolunu şaşırان küçük bir çocuğu sınıfına götürerek ona yardımcı oldu.

Günün sonunda Ayşe öğretmen, çocukları yanına çağırdı. Onlara gün boyunca neler yaptıklarını sordu. Çocukların yaptıkları iyilikleri, önceden hazırlamış oldukları yağmur damlalarının üzerine yazdı. Son olarak da bu damlaları duvarda asılı duran bulutun altına yapıştırdı. Artık buluttan su değil, iyilikler yapıyordu. Ayşe öğretmen çocuklara dönerek bu çalışmayı neden yaptıklarını anlatmaya başladı:

“Sevgili çocuklar, biliyorsunuz ki bütün canlıların yağmura ihtiyaçları vardır. Yağmur yağmazsa, insanlar, hayvanlar ve bitkiler yaşamlarını sürdüremezler. Ama bir yağmur daha var ki insan kalbi onsuz yapamaz. O ne biliyor musunuz? O; bizim yaptığımız gibi iyilik yağmurudur. İyilik yapıldığında her insanın kalbine, bu yağmurdan bir damla düşer ve o insan çok mutlu olur.”dedi. Arkasından daha önceden hazırlamış olduğu kalp resmini çıkarıp yağmur damlalarının altına yapıştırdı. İnci, Naci ve arkadaşları bu kalbi çok beğendiler ve iyilik yağmurlarının hiç bitmemesi için Allah’a dua ettiler.

ŞİMDİ ZEYNEP VE TARIK KARDEŞLERLE TANIŞMA ZAMANI!
Zeynep ve Tarık Yardıma Koşuyor...

Zeynep ana sınıfına, Tarık birinci sınıfa gidiyor. Onlar, Peygamberimiz Hz. Muhammed'i (SAV) çok seviyor. Evlerinde bir "Hadis Kutusu" var. Anne ve babaları, Kâğıtlara hadis yazıp bu kutuya atıyor. **Hadisler, Peygamberimizin söylediği güzel ve öğretici sözlerdir.** Zeynep ile Tarık, her hafta bir hadis öğreniyor. Önce "Sallallahü aleyhi vesellem. (Allah, ona salat ve selam etsin.)" diyerek Peygamberimize selam veriyor, sonra kutudan bir hadis çekiyorlar. Hadisin anlamını büyüklerine soruyor ve öğrendiklerini kendi davranışlarında uygulamaya çalışıyorlar. Böylece Peygamberimiz gibi, Allah'ın sevdiği bir insan olmak istiyorlar.

Zeynep ve Tarık aileleriyle birlikte kahvaltı ediyordu.

Tarık,

- Baba, bugün parka gidelim mi, diye sordu.

Babası cevap vermeden önce Zeynep,

-Hadisimizi çekmeden olmaz, dedi. Bu hafta sıra bende!

Bunun üzerine babaları Mehmet Bey,

-Peki, öyleyse hadisi öğrendikten sonra gidebiliriz, dedi.

İki kardeş zıplayarak bağırdı:

-Yaşasın!

Zeynep ile Tarık, hadis kutusunun olduğu odanın önüne geldiler.

Zeynep,

-Hadi ağabey, oku artık, dedi.

-Peki, dedi Tarık kâğıdı açarken. Sonra da haftanın hadisini

okudu

-Allah, yardım isteyenin yardımına koşulmasını sever.

Zeynep,

-Ben arkadaşlarıma yardım etmeyi çok seviyorum, dedi.

-Başkalarına da yardım etmeliyiz, diye ekledi Tarık.

İki kardeş mutfağa döndüğünde anneleri sofrayı topluyordu.

Ona haftanın hadisinin “Allah yardım isteyenin yardımına koşulmasını sever.” olduğunu söylediler. Kimlere nasıl yardım edebileceklerini sordular.

Anneleri Melek Hanım,

-Mesela mutfağı toparlarken bana yardım edebilirsiniz, dedi gülümseyerek.

Tarık ile Zeynep,

-Bu çok iyi fikir, diyerek ellerini çırttı.

Mutfakta işler bittiğinde çok mutluydular. **Yardım etmek, yardım eden kişiyi de mutlu ediyordu.**

Anneleri, Zeynep ile Tarık’tan gözlerini kapamalarını istedi. İkisinin göğsüne de bir şey taktı.

-Şimdi gözlerinizi açabilirsiniz, dedi. Üzerlerinde renkli birer rozet gören iki kardeş sordu:

-Bu ne anne?

-Yardımsever olduğunuzu gösteren bir rozet... Ben sizin yaşlarınızdayken mahallemizde “Yardımsever Çocuklar Kulübü” vardı. Bu kulübe üye olan çocuklar, bu rozetten takardı ve bütün

mahalleliye yardım ederdi.

Daha sonra anneleri, onlara yiyecek çantası hazırladı. Son olarak içine rozetleri de koydu. Çantayı babaları Mehmet Bey'e verirken,

-Bakalım bugün yardıma ihtiyacı olan birileriyle karşılaşacak mısınız? Zeynep ile Tarık yardım ederlerse onlara rozet takabilirsin, dedi. İki kardeş,

-**Yaşasın! Biz de yardımsever olmak istiyoruz**, diye bağırdı. Hazırlanmak için hemen odalarına koştular.

İki kardeş, babalarıyla birlikte evden çıktı. Yaşlı bir amca kaldırımında dinleniyordu Onları görünce,

- Elindeki poşetleri taşımama yardım eder misiniz, diye rica etti. İkisi de büyük bir sevinçle,

- Tabii ki amca, diyerek poşetleri taşıdı. Yaşlı amca onlara gülümseyerek,

- **Maşallah bu çocuklara! Ne kadar yardımseverler**, dedi.

Zeynep ile Tarık ona el sallayarak parka doğru yürüdü.

Birlikte parka girdikleri sırada bir ağlama sesi duydular. Zeynep'in yaşlarında bir kız çocuğu,

- Neredesin Ponpon, diyerek ağlıyordu.

Ona yaklaşarak niçin ağladığını sordular. Kız hıçkırarak anlatmaya çalıştı:

- Küçük köpeğim, bahçemizdeki kulübesinde çok sıkılmıştı. Parka gezmeye çıkarmıştım ama onu kaybettim. Köpeğimi bulabilmek

için bana yardım eder misiniz?

İki kardeş, babalarına dönüp baktı. Babaları, “Olur...” anlamında başını salladı. Bunun üzerine,

- Tabii ki yardım ederiz, dediler.

Babaları,

- Önce köpeğin özelliklerini öğrenmelisiniz, diyerek Zeynep ile Tarık'ı uyardı.

- **Küçük, tombul, siyah beyaz tüylü,** diye tarif etti küçük kız.

Tarık,

-Yani adı gibi ponpona benziyormuş, deyince hep birlikte güldüler. Tarık, üzgün olan kızı güldürebildiği için çok mutlu oldu.

Üçü birlikte parkın içinde dolaşmaya başladılar. Bir yandan da,

- **Ponpooon! Neredesiin,** diye bağıryorlardı.

Parktaki havuzun yanına yaklaştıklarında, “**Uvvv Uvvv**” diye bir ses duydular.

- Köpeğimin sesi bu, diyerek heyecanla bağırdı küçük kız.

Tarık,

- **Hişşşt! Sessiz olun. Sesin nereden geldiğini dinleyelim,** dedi.

Sesin geldiği yere doğru iyice yaklaştılar, yaklaştılar...

tBir de ne görsünler! Ponpon boş havuzun içine düşmüştü.

Çok uğraşmasına rağmen bir türlü çıkamıyordu. Tırmanıp tırmanıp geri kayıyordu. Tarık hemen park bekçisinin yanına koştu. Kızlar ise köpeğin yanından ayrılmadılar.

Durumu öğrenen bekçi amca yanına bir merdiven aldı. Tarık'la beraber boş havuzun raya gittiler.

Bekçi amca havuzun içine önce merdiveni uzattı, sonra da kendisi indi. Ponpon'u kucaklayıp yukarı çıktı. Hep birlikte bekçi amcayı alkışladılar.

Küçük kız hem Zeynep ile Tarık'a hem de bekçi amcaya çok teşekkür etti. Sonunda sevimli Ponpon'a kavuşmuştu.

Zeynep ile Tarık eve döndüklerinde çok mutluydu. Yakalarındaki yardımseverlik rozetlerini annelerine gösterdiler.

Anneleri onlara çok güzel bir çikolatalı pasta yaptı. Pastayı afiyetle yerken annelerine parkta olanları anlattılar. "Yardımsever Çocuklar Kulübü" nü tekrar kuracaklarını, küçük kızın da onlara katılacağını söylediler. Anneleri buna çok sevindi.

- Sizinle gurur duyuyorum. Eminim, Peygamberimizin öğütlediği gibi davrandığınız için Allah da sizi çok seviyor, dedi.

Öfkemizi Yeniyoruz (Zeynep ve Tarık)

Tarık, o sabah uyandığında gözlerine inanamadı. Başucundaki komodinin üzerinde, bir hediye paketi duruyordu. Hemen hediyesini açmaya koyuldu.

Paketin içinden çok güzel bir helikopter çıktı. Hep hayalini kurduğu gibi bir oyuncaktı. Düğmesine basınca helikopterin ışıkları yanıp sönüyor; “**Pata pata pata pata...**” diye ses çıkararak pervanesi dönüyordu. Peki, bu sürprizi kim yapmıştı? Tarık şimdi bunu öğrenmeliydi.

Bu sırada Tarık, Zeynep’in yatağında olmadığını fark etti. Neler olduğunu öğrenmek için odasından çıkınca konuşma sesleri duydu. Sesler, salondan geliyordu. Salona yaklaştı, yaklaştı... Ve konuşan kişinin sesini tanıdı.

- **Yaşasın! Amcam gelmiş**, diye bağırdı.

Hemen içeri koşarak amcasına sarıldı.

Zeynep’in de yeni bir bebekle oynadığını gördü. Demek ki amcası, ona bir bebek hediye etmişti.

Tarık, amcasının yanına oturdu.

Hoş geldin amcacığım. Hediye için çok teşekkür ederim, dedi.

Sonra iki kardeş, amcalarına hadis kutusundan bahsettiler. Haftanın hadisini ona çektirdiler.

Amcaları, kutudan çıkan hadisi okudu:

- Gerçek güçlü olan, güreşte rakibini yenen değil, öfke anında kendine sahip olandır.

- Güreş ne amca, diye sordu Zeynep.

İki kişiyle yapılan bir spordur. Güreşte rakibini yani

karşısındakini yenen
sporcunun çok güçlü olduğu kabul edilir.

Bir soru da Tarık'tan geldi:

- **Peki, Peygamberimiz gerçek güçlü kişinin kim olduğunu söylemiş?**

Birine öfkelendiği zaman ona kötü davranmayan ve onu affeden kişi olduğunu söylemiş. Çünkü böyle davranabilmek çok zordur.

Amcaları sonra şöyle devam etti:

- Önemli olan bunun için uğraşmaktır çocuklar. Unutmayın, Allah hoş görülür ve yumuşak huylu insanları sever. Konuşmaları bitince Zeynep, üzerini değiştirmek için adasına gitti. Sonra ağabeyinin helikopterini alıp bahçeye çıktı. Eliyle uçuruyormuş gibi onunla oynamaya başladı:

“Pata pata pata pata...”

Zeynep ne yapacağını bilemedi.

- **Sadece nasıl çalıştığımı merak etmiştim. İstemedim oldu. Özür dilerim, dedi.**

Tarık çok kızmıştı, öfkeli öfkeli Zeynep'e baktı. Sonra kırık helikopterini alıp eve girdi. Tarık'ın öfkesi bir türlü geçmedi. “Ben artık oyuncağımla oynayamayacağım, o da oynamasın!” diye düşünerek

Zeynep ise çok üzgündü. “Keşke ağabeyim de bebeklerle oynamayı sevseydi. O zaman ona yeni bebeğimi verirdim.” Diye düşündü.

Eve girince odasına gitti. Bebeğinin bıraktığı yerde olmadığını fark etti. Odanın her yerini aradı, ama onu bulamadı.

En sonunda annesine, bebeğinin kaybolduğunu söyledi.
Anneleri Melek Hanım, onun elini tutarak,

Üzülme, istersen sonra birlikte ararız, dedi.

Tarık ise hiçbir şey bilmiyormuş gibi susuyordu.

Melek Hanım, kahvaltı için hazırlıkları tamamlamıştı. O sırada evdeki ekmeğin yeterli olmayacağını düşündü. Tarık'ı çağırıp,

- Oğlum, bakkaldan ekmeğe alırsın, diye sordu.

Tarık,

- Tabii alırım anne, dedi.

Annesinin verdiği parayı alıp bakkala gitti.

Sırasını beklerken düşünceye daldı.

Zeynep'in üzgün hâli gözünün önünden gitmiyordu.

Tarık, ekmeğe alıp dükkândan çıktı. Eve dönmek için acele ediyor, hızlı adımlarla yürüyordu. Bir anda ayağı takıldı:

HOOOOOP!

Tarık'ın elindeki ekmeğe poşeti yere düştü ve içindeki ekmeğe fırladı!

Tarık çamura bulanmış ekmeği yerden aldı.

"Eyyvah, şimdi anneme ne diyeceğim! Ya bana kızarsa..." diye düşündü.

Eve gittiğinde annesi mutfakta onu bekliyordu.

Tarık, başını öne eğdi.

- **Ekmeği yere düşürdüm. Özür dilerim anne,** dedi.

Melek Hanım, Tarık'ın başını kaldırdı. Onun gözlerinin içine bakarak konuştu:

- Üzülme oğlum. Hepimizin başına böyle küçük kazalar gelebilir. Bu ekmeği, Ali dedenin tavuklarına götürebilirsin. Gelirken de yeni bir ekmeğe alırsın.

Tarık, yolda giderken “annesinin kendisine hiç kızmadığını” düşündü. Ardından kendi davranışı aklına geldi. “**Keşke ben de Zeynep’e kızmasaydım, öfkemi yenebilseydim. Sabah öğrendiğimiz hadise uygun davransaydım.**” diye mırıldandı.

Tarık geldiği sırada Ali dede bahçede idi. Tarık,

- Annem, tavuklar için gönderdi, diyerek ekmeği ona verdi.

Ali dede gülerek,

- Ooo! Bizimkilerin bugünkü yemeği çıktı, dedi. Sonra Tarık’a bir sepet yumurta verdi.

Tarık eve varır varmaz ekmeğe yumurtayı annesine verdi. Sonra sakladığı yerden bebeği çıkarıp Zeynep’e götürdü.

- Helikopterim kırılınca öfkeme yenildim ve bebeğini sakladım.

Sonra hata yaptığımı anladım, özür dilerim. Beni affettin mi, dedi.

Zeynep, bebeğini görünce çok sevimdi.

- Affettim, diyerek gülümsedi. Sonra başını öne eğerek sordu:

- Sen beni affettin mi?

Tarık,

- **Helikopter kazayla kırıldı. Hepimizin başına böyle kazalar gelebilir,** deyip kardeşine sarıldı.

Bu sırada amcaları, odasında dinlenmiş; yol yorgunluğunu atmıştı. Salona gittiğinde koltuğun üzerinde kırık helikopteri gördü. Kardeşi Mehmet Bey’den bazı tamir aletleri istedi. Aletler gelince tamire

başladı.

İki kardeş hemen amcalarının yanına koştu. Zeynep, helikopterin yeniden çalışması için dua ediyordu. Tarık ise amcasını dikkatle izliyordu. Durmadan,

- **O aletle ne yapacaksın? Şimdi hangi parçayı takıyorsun,** gibi bir sürü soru soruyordu.

Sonunda amcaları, tamiri bitirdi. Herkes heyecan içinde sonucu bekliyordu. Tarık, helikopterin düğmesine bastı veee...

“Pata pata pata pata...”

Helikopter çalıştı!

Zeynep ile Tarık neşeye zıpladı. Amcalarını alkışlayarak ona teşekkür ettiler.

Sonra yeni oyuncaklarını alıp bahçeye çıktılar. Zeynep bebeğiyle, Tarık helikopteriyle doya doya oynadı.

Sabretmeyi Öğreniyoruz (Zeynep ve Tarık)

Zeynep ile Tarık evlerinin bahçesinde oyun oynuyordu.

Tarık,

- Keşke bir oyun evimiz olsaydı dedi.

Tarık'ın fikri, Zeynep'in çok hoşuna gitti:

- Babama söyleyelim mi ağabey? Belki o bize bir oyun evi yapabilir, dedi.

Hemen babalarının yanına koştular:

- **Bahçeye bir oyun evi yapabilir misin babacığım,** diye sordular.

Tabi ama siz de bana yardım ederseniz, dedi babaları.

İki kardeş,

- **Yaşasın,** diye bağırarak babalarına sarıldı.

Ertesi gün Mehmet Bey,

- Size sürprizim var, diyerek bir yere gitti.

Eve döndüğünde **“Dat dat dat!”** diye arabanın kornasını çaldı.

Tarık ile Zeynep neşeye kapının önüne çıktı. Babaları oyun evi için tahta, çivi, boya gibi birçok malzeme almıştı.

Bu malzemelerin bahçeye taşınması gerekiyor, dedi.

İki kardeş malzemeleri taşırken çok yoruldu. **Galiba oyun evi yapmak pek kolay olmayacaktı.**

Zeynep ve Tarık o gece heyecandan uyuyamadı. Oyun evinin hayalini kurup durdular.

Sabah olduğunda hep birlikte erkenden işe başladılar.

Babaları, tahtaları sırayla birbirine çakıyordu. Bir eliyle çiviye tutuyor, diğer eliyle çekiçle çiviye vuruyordu. Bu sırada düşmemesi için tahtayı tutmak, Tarık'ın göreviydi.

Zeynep ise elindeki çivi kutusuyla onların yanında bekliyordu. Babası istediği zaman hemen ona bir çivi veriyordu.

Birkaç saat sonra, Zeynep ve Tarık ayakta durmaktan çok yorulmuştu. Sürekli aynı şekilde beklemekten sıkılmışlardı.

Babaları,

Çocuklar, isterseniz biraz dinlenin, dedi. İkisi de sevinçle eve koştu. Yataklarına uzanınca Zeynep,

Oyun evi yapmak çok zormuş değil mi? İkide bir çivi uzatmaktan kollarım ağrıdı, dedi.

Tarık da aynı düşüncedeydi:

- **Evet, benimkiler de tahtaları tutarken ağrıdı.**

Zeynep birden doğruldu.

- Aaa, haftanın hadisini çekmeyi unuttuk, dedi.

Yerinden fırlayıp salona koştu. Tarık da onun peşinden gitti.

O sırada, elinde bir tepsiyle nineleri geldi. Onlara gülümseyerek,

- Buyurun bakalım! Benim yorgun kuzucuklarıma limonata iyi gelir, dedi.

- **Limonata içmeden önce hadisimizi çekebilir miyiz nineciğim**, diye sordu Tarık.

- Tabii kuzum tabii, dedi Hatice nine.

Zeynep, kutunun içinden bir kâğıt çekti. Tarık da yüksek sesle hadisi okudu:

Sevmediklerinize sabretmedikçe sevdiğinize kavuşamazsınız.

Hatice nine tatlı tatlı anlatmaya başladı:

- Ah kuzucuklarım, tam da size uygun bir hadis çıktı. Oyun evini çok istiyorsunuz. Bunun için yorgunluğa karşı sabırlı olmalısınız. Kimse yorgunluğu sevmez ama sevdiği şeyi kazanmak için sabreder.

İki kardeş el ele tutuşarak söz verdi:

Peygamberimizin istediği gibi sabırlı olacağız.

Zeynep ile Tarık bahçeye çıktığında babaları onları bekliyordu.

Bütün gün çalıştılar ama yorgunluktan hiç şikâyet etmediler. Bir ara oyun evinin ne renk olacağını konuştular:

- Bu ev pembe olsun, dedi Zeynep.
- Hayır, mavi olmalı, diye karşı çıktı Tarık.

Mehmet Bey,

Evin iki yanını pembe, iki yanını mavi olabilir, dedi.

Sonra ekledi:

- Ama herkes kendi tarafını boyamalı.
- Ertesi gün kahvaltıdan sonra Mehmet Bey,
- Şimdi oyun evimizi boyama zamanı, dedi.
 - Oyun evinin boyası bittiğinde. Evimiz artık oynamak için hazır, dediler.

Sonunda Zeynep ile Tarık'ın beklediği gün geldi. Oyun evleri bitmişti ve çok güzel görünüyordu. Anneleri oyun evinin içine bir kilim serdi ve minderler koydu. Birlikte balon ve kurdelelerle evi süslediler.

Oyun evinde oynamak için arkadaşlarını çağırdılar. Onlara, evi yaparken yaşadıkları maceraları anlattılar. Arkadaşları da çabalarından dolayı Zeynep ile Tarık'ı alkışladı. Beraber oyun oynayarak eğlenceli bir gün geçirdiler.

Doğruyu Söylüyoruz (Zeynep ve Tarık)

Din dan don!

Zeynep ile Tarık'ların kapısı çaldı. Anneleri Melek Hanım kapıyı açmaya gitti. İki kardeş de merakla annelerinin peşinden koştu.

Gelen kimdi acaba?

Yaşasın! Kapıdaki, annelerinin arkadaşı Hasna teyzeydi.

Hasna teyzenin sevimli mi sevimli ikiz çocukları vardı. Birinin adı Büşra, diğerininki Kayra... Bir buçuk yaşındaki bu şirin ikizler yürümeyi yeni öğrenmişti. Etrafı karıştırmaya, bir de Zeynep ve Tarık'la oynamaya bayılıyorlardı. Zeynep ile Tarık da onları çok seviyordu.

Melek Hanım, misafirlerini içeri buyur etti. Zeynep ile Tarık da ikizlerle oynamaya başladı. Oyun sırasında Tarık'ın attığı top, annesinin en sevdiği çiçeğe çarptı. Saksı yere düştü, kırıldı.

Mutfakta çay hazırlayan anneleri gürlütyü duyup içeri koştu. Hasna Hanım hemen Kayra'ya dönerek,

Topu attığın yere dikkat etmelisin, minik afacan! Senin de canın acıyabilirdi, dedi.

Saksıyı Kayra'nın kırıldığını düşünmüşlerdi. Tarık ise hiç sesini çıkarmadı. Zeynep'e de parmağıyla "Şşşt!" işareti yaptı.

O sırada Büşra'nın ortalıkta olmadığını fark ettiler. Onu aramak için hep birlikte odaları dolaşmaya başladılar.

O da ne! Küçük kızı, Zeynep ile Tarık'ın odasında hadis kutusunu karıştırırken buldular.

Meraklı Büşra, kutunun içinden bir kâğıt çıkarmıştı. Tarık,

- **Bu seferki hadisi sen seçtin demek, dedi.**

Melek Hanım da kâğıdı alıp hadisi okudu:

- Doğruluk, iyiliğe götürür.

Hadisi duyunca Tarık'ın yanakları kıpkırmızı oldu. Yaptığı hatayı anlamıştı.

Zeynep ile Tarık hadisi paylaşmak için ninelerinin yanına gitti. Zeynep,

- Nineciğim, bugün bize “Doğruluk, iyiliğe götürür” hadisi çıktı, dedi.

Hemen arkasından Tarık,

- **Peygamberimiz, bu hadiste bize ne anlatıyor,** diye sordu.

Nineleri,

- **Bunu bir örnekle daha iyi anlayabiliriz,** diyerek eline bir tebeşir aldı. Yere biri doğru, diğeri zikzaklı olan iki çizgi çizdi. İki kardeş, merakla onu izliyordu.

Nineleri,

- İkiniz de birer çizgi seçin. Ben “Başlayın.” dediğimde çizginin sonuna doğru yürüyün, dedi. Zeynep, doğru yolu seçtiği için çizginin sonuna hemen ulaştı. Tarık ise zikzaklı yolda hâlâ yürüyordu.

- **İşte, doğru davranmanız sizi her zaman iyiliğe böyle kolayca ulaştırır,** dedi nineleri.

O sırada Tarık, Zeynep'e yaklaşarak,

- Galiba büyük bir hata yaptım. Saksıyı benim düşürdüğümü anneme söylemeliyim, dedi.

- Bence de, diyerek onu onayladı Zeynep.

Onların konuşmasını nineleri duymuştu.

- **Aferin, size doğru sözlü olmak yakışır,** diyerek onların

başlarını okşadı.

Sonra ikisine,

- Annenizin çiçeğini yeni bir saksıya dikmek ister misiniz, diye sordu.

Zeynep ile Tarık bunu hemen kabul etti. Nineleri, çiçeği yeni bir saksıya yerleştirdi. Tarık'a, saksının boş kısımlarını toprakla doldurmasını söyledi. Zeynep'ten de çiçeği sulamasını istedi. Böylece çiçeğin bakımını yapmış oldular. Kardeşler, ninelerine sarılarak teşekkür ettiler.

İki kardeş, çiçeği alıp içeri girdi. Tarık, çiçeği annesine uzatırken konuşmaya başladı:

- **Size doğruyu söylemediğim için özür dilerim. Saksıyı ben düşünmüştüm.**

- Aslında Kayra'dan özür dilemelisin. Çünkü onun yaptığını düşünmüştük, dedi Melek Hanım.

Bu sırada Kayra, Tarık'ın kazağını çekiştirerek ona bir şey anlatmaya çalışıyordu.

Hasna teyze,

- Eminim Kayra seni affeder, tabii onunla biraz daha oynarsan, deyince hep birlikte güldüler.

Zeynep ile Tarık bütün gün ikizlerle oynadı. Akşam olduğunda ise erkenden uyudular. Çünkü ertesi gün doğa kulübünün gezisi vardı.

Sabah olunca ikisi de gezi için hazırlandı. Evden çıkarken

“Her zaman her yerde doğruyu söyleyeceğiz.” diye söz verdiler.

Okula geldiklerinde kulüp öğretmenleri öğrencileri etrafına

topladı. Yakalarına birer çiçek takarak kısa bir konuşma yaptı:

- Çocuklar, sizler çevre çiçeklerisiniz. Çevre çiçeği olmak, doğayı korumak demektir. Her çevreci davranış, size bir çiçek kazandıracak. 5 çiçek kazanırsanız size sürprizim var.

Gezi yerine servisle gidilecekti. Öğrenciler, araçlara binmek için harekete geçtiler. Zeynep ile Tarık, “Öğretmenim!” diye seslenerek şöyle dedi:

- Biz, insanlara ayrılan yoldan yürüyoruz. Çimenlere basmıyoruz. Çünkü burada yaşayan karıncalar zarar görebilir.

Öğretmenleri,

- **Aferin çocuklar, ilk çiçeklerinizi kazandınız**, dedi.

Sonunda herkes yerine yerleşti. Yolda en çok sürprizin ne olduğu konuşuldu.

Ormana geldiklerinde doğa yürüyüşü başladı. Zeynep, ağaca tırmanmaya çalışan bir salyangozun yere düştüğünü gördü. Onu tekrar dala koyarken,

- Düşen bir salyangozu ağaca geri koymak çiçek kazandırır mı öğretmenim, diye sordu.

- Elbette, dedi öğretmenleri.

O sırada Tarık da ters dönen bir kaplumbağayı düzelterek bir çiçek kazandı. Böylece iki kardeş de ikinci çiçeklerini kazanmış oldu. Diğer öğrenciler de çevreci davranışlarını söyleyip çiçek kazanıyorlardı.

Bir ara gezi grubu mola verdi. Zeynep ve Tarık, çantalarından sandviçlerini çıkarıp yemeye başladı. Etraflarında uçuşan kuşları fark ettiler. Ekmeklerinden birer parça ufalayarak kuşlara yedirdiler. Sonra

öğretmenlerinin yanına koştular.

-Kuşlarla yiyeceğimizi paylaştık, diyerek birer çiçek daha aldılar.

O sırada öğretmenleri yüksek sesle,

- Çocuklar! Dönüş vaktimiz geliyor, dedi.

Öğrenciler hemen yerdeki çöpleri topladılar. Ormanı tertemiz bırakmak istiyorlardı. Böylece hepsi birer çiçek daha kazandı.

Tarık ile Zeynep gezi sırasında beş çiçeği tamamlayamamıştı. Arkadaşlarından birisi yaklaşarak,

- Ben beş çiçek kazandım. Ya siz, diye sorunca Zeynep çok üzüldü.

Tarık'a dönerek,

- Ağabey, sadece bir tane eksikimiz kaldı. Çevreci bir davranış uydurup öğretmenimize söylesek ne olur sanki dedi.

- **Hani biz her zaman her yerde doğruyu söylemeye söz vermiştik! Peygamberimizin hadisini unuttun mu**, diyerek onu uyardı Tarık.

Sonunda öğretmenleri sürpriz hediye açıkladı:

Bir gözlem çantası! Sonra kazanan çocukların sırtlarına çantalarını takmaya başladı.

- Keşke biz de kazanabilseydik, dedi Zeynep.

Tarık, kendinden emin bir şekilde konuştu:

- **Peygamberimizin sözünü dinleyip dürüst olmak daha önemli...**

O sırada öğretmenleri,

- Konuşmanızı duydum çocuklar. Doğru sözlü olmak size bir çiçek daha kazandırdı, dedi.

İki kardeş “Yaşasın!” diyerek birbirine sarıldı.

Zeynep ile Tarık eve döndüklerinde olanları, ailelerine anlattı. Anneleri,

- Dürüst davranmanız çok güzel! Çantaları

kazanmasaydınız bile bu doğruluğunuz size Allah'ın sevgisini kazandırır, dedi.

Çantaların içinden büyüteç ve gözlem notları için kalem kâğıt çıktı. İki kardeş birlikte bahçeden taş, yaprak ve dal parçaları topladı. Bunları büyüteçleriyle incelediler. Tarık gözlemlerini yazdı, Zeynep ise resim çizerek anlattı.

O akşam uykuya dalmadan önce “Doğruluk, iyiliğe götürür.” hadisini düşündüler. Doğru sözlü olmak, gerçekten onlara iyilik ve mutluluk getirmişti.

Neler Vermezdim

Peygamberi görmek için(2)
Neler neler vermezdim
Harçlığımın yarısını
Yumurthanın sarısını
Elmaların irisini
Hayır hepsini
En sevdiğim oyuncağım(2)
Uçurtmam, yarış arabam, güzel bebeğim
Harçlığımın yarısını
Yumurthanın sarısını
Elmaların irisini
Hayır hepsini
Sana canım feda olsun(2)
Gönlümün sultanı canım
Peygamberimsin
Harçlığımın yarısını
Yumurthanın sarısını
elmaların irisini
Hayır hepsini
Harçlığımın yarısını
Yumurthanın sarısını
Elmaların irisini
HAYIR HEPSİNİ!!!!!!

Doğuşun Bayramımız

Kış günüydü yokluğun bahar oldun
dünyaya
Nisan yağmurlarıyla sen gelmişsin
dünyaya
Nisan yağmurlarıyla rahmet oldun
dünyaya

Doğuşun bize kutlu olsun
Çocuklar hep mutlu olsun
Dünyaya hep nur'un doğsun
Efendim canım benim
Doğuşun bize kutlu olsun

Doğuşun bayramımız kutluyoruz
sevinçle
Kavuşmak nasip olsun efendimiz
cennette

Doğuşun Bayramımız Duası :
Allah'ım bugün bir kucak dolusu
gül aldım yoldaki herkese dağıttım
Nedir bu güzel hediyenin sebebi
dediklerinde:
Onlara peygamberimizi anlattım
Gülleri çok seviyorum Allah'ım
Peygamberimizi çok seviyorum
(AMİN)

Benim Sevgili Peygamberim

Gül gibi kokarmışsın
Hep gülümsermişsin sen
Temizliği çok sever
Güzel sözler söylemiş
Benim sevgili peygamberim (2)

Sevgili Peygamberim

Öğretmenim dedi ki, o çok
zorluklar çekmiş
Öğretmenim dedi ki, o çok
zorluklar çekmiş
İnsanlara Allahı tanıtmak için
çalışmış
İnsanları cennete götürmek için
çalışmış
Bir ismin Ahmet efendim
Bir isminde Muhammed
Sallallahu ala Muhammed
Sallallahu aleyhi vesellem
Onu seven çocukların, rüyasına
gelirmiş
Saçlarını okşayıp, yanaklarından
öpermiş
Bir ismin Ahmet efendim
Bir isminde Muhammed
Sallallahu ala Muhammed
Sallallahu aleyhi vesellem

Yemek Duası Şiiri

Yemekten önce Bismillah
 Sonrası Elhamdülillah
 Dün yemeğe başlarken
 Babam bismillah dedi
 Yemeğini yedikten sonra
 Elhamdülillah dedi
 Sonra sordum babama
 Bismillah ne demektir
 Sonra sordum anneme
 Elhamdülillah nedir?
 Babam dedi yavrucuğum;
 Yemeği bize Allah verir
 Onun içinde başlarken
 Onun adı hep söylenir
 Yemeği bitirdikten sonra
 O'na teşekkür edilir
 Yemeği bitirdikten sonra
 Elhamdülillah denir.
 Yemekten önce Bismillah
 Sonrası Elhamdülillah

Peygamberimiz Şiiri

Beş Yüz Yetmiş Bir'de
 Bir güneş doğdu:
 Adı Muhammed'di
 İlk sözü ümmet

 Babasıydı Abdullah,
 Annesiydi Âmine,
 Sütannesi Halime,
 Doğdu Cennet evine

 Bastı altı yaşına,
 Kaldı bir tek başına,
 İnci gibi annesi,
 Üzüntüler boşuna

 Hak dindirdi her yaşı,
 Dedesiyle amcası,
 Hemen kanat gerdiler,
 Büyüdü gül goncası

 Kırk yaşına gelince,
 Peygamberlik verildi,
 Allah birdir deyince,
 Putlar yere serildi

 Beş Yüz Yetmiş Bir'de
 Bir güneş doğdu:
 Adı Muhammed'di
 İlk sözü ümmet

HADİS AĞACI

Kahverengi fon kartonuna ağaç şekli, yeşil fon kartonuna yaprak şekli çizilir. Çizilen bu şekiller çocuklara kestirilir. Ağaç sınıfın etkinlik panosuna asılır. Her gün çocuklara Hadislerden birisi okunarak yapraklardan birisinin üstüne yazılıp Hadis ağacına yapıştırılır.

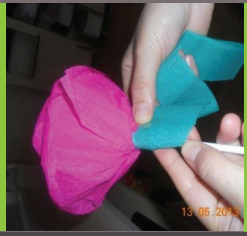
ŞEKER BOYASINDAN GÜL

A4 büyüklüğünde renkli fon kartonuna gül resmi çizilir. Suluboya ile gül resmi boyanır. Suluboyalar kurumadan üzerine toz şeker serpiştirilerek kurumaya bırakılır.

KAĞITTAN ÜÇ BOYUTLU GÜL

10 cm eninde, 60 cm boyunda hazırlanan renkli grapon kağıtları yeşil renkte pipetlerin bir ucuna sarılarak gül şekli verilip yapıştırılır. Yeşil renkte fon kartonuna yaprak şekli çizilip çocukla kestirilir. Kesilen yapraklar gülün 5 cm altından pipete yapıştırılır.

KART

A4 büyüklüğünde renkli fon kartonu ortadan ikiye katlanır. Bir tarafına gül resmi çizilir. Gül resmi çocuklara boyatılır. Kağıdın iç tarafına Peygamberimizin sözlerinden birisi yazılır. Yapılan kart çocukların ailelerine gönderilerek Kutlu Doğum Haftaları kutlanır.

YAĞ YAĞ YAĞMUR DRAMASI**Kostümler:****Kızlar:** Şemsiye**Erkekler:** Kartondan yapılmış bulut ve çiçekler**Uygulama:**

Erkekler bulut ve çiçek kostümleri ile arkada tek sıra halinde ayakta dururlar.

Kızlar erkeklerin önünde şemsiyelerle tek sıra halinde oturarak dururlar.

Yağ Yağ Yağmur şarkısı ile eller havaya kaldırılarak dua etme hareketleri yapılır.

Şarkının hareketli yerlerinde kızlar şemsiyelerini döndürürler.

Erkekler kol kola girerek dans ederler.

Yağ yağ yağmur teknede hamur

Ver Allah'im ver hayırlıca yağmur

Biz teşekkür edersek, meleklerini gönderir

YAĞ YAĞ YAĞMUR

Yağmur toprağa düşer, çiçekler onu içer, çocuklar suyu içer,

Allah'a teşekkür ederler

Yağ yağ yağmur teknede hamur

Ver Allah'im ver hayırlıca yağmur

3- KUTLU DOĞUM ETKİNLİĞİ PLAN ÖRNEĞİ

5 yaş grubuna uygulanması planlanan Programın uygulanmasına yönelik 2 haftalık plan örneği verilmiştir. Örnek olarak verdiğimiz etkinlikler ile kendi bulacağınız etkinliklerle programı zenginleştirerek programı birkaç haftaya yayabilirsiniz.

Aşağıda iki haftalık etkinlik örneği verilmiştir.

HAFTALIK PROGRAM ÖRNEĞİ

1. HAFTA

PAZARTESİ

1- Çocuklara Peygamberimiz Hz. Muhammed'i (S AV) tanıtmak

2- Peygamberimizin çocuk sevgisi ile ilgili yaşantı örneklerinin anlatılması

3- Peygamberimizin çocuklarla ilgili söylediği sözler çocuklarla paylaşılır.

Sanat Etkinliği: Hadis ağacı gövdesi ve yaprakları çocuklara kestirilir.

Hikâye: "Peygamberimin Kim Olduğunu

Biliyorum" hikayesi okunur.

SALI

1- Peygamberimizin çocuk sevgisi ile ilgili yaşantı örneklerinin anlatılması

2- Hadislerden birisi çocuklara okunur. Çocukların yaş seviyelerine uygun açıklamalar yapılır. Okunan Hadis yaprak üstüne yazılır. Ağaca yapıştırılır.

Hikâye: Zeynep ve Tarık Yardıma Koşuyor" hikâyesi okunur.

İlahi: "Peygamberi Görmek İçin" şarkısı çocuklara öğretilir.

ÇARŞAMBA

1- Peygamberimizin çocuk sevgisi ile ilgili yaşantı örneklerinin anlatılması

2- Hadislerden birisi çocuklara okunur. Çocukların yaş seviyelerine uygun açıklamalar yapılır. Okunan Hadis yaprak üstüne yazılır. Ağaca yapıştırılır.

Hikâye: "Allah'a Teşekkür Ediyorum" hikayesi okunur.

İlahi: "Peygamberi Görmek İçin" şarkısı çocuklara öğretilir.

PERŞEMBE

1- Peygamberimizin çocuk sevgisi ile ilgili yaşantı örneklerinin anlatılması

2- Hadislerden birisi çocuklara okunur. Çocukların yaş seviyelerine uygun açıklamalar yapılır. Okunan Hadis yaprak üstüne yazılır. Ağaca yapıştırılır.

Şiir:”Adı Muhammed” tekrarlarla çocuklara öğretilir.

İlahi:”Peygamberi Görmek İçin” tekrarlanır.

Hikâye:”Cici Çocuklar Güne Dua İle Başlar ”hikayesi okunur

CUMA

1- Peygamberimizin çocuk sevgisi ile ilgili yaşantı örneklerinin anlatılması

2- Hadislerden birisi çocuklara okunur. Çocukların yaş seviyelerine uygun açıklamalar yapılır. Okunan Hadis yaprak üstüne yazılır. Ağaca yapıştırılır.

Hikâye:” Cici Çocuklar Temiz Olur” hikâyesi okunur.

Sanat Etkinliği: Kâğıttan güller yapılır.

İlahi: “ Doğuşun Bayramı” şarkısı çocuklara öğretilir.

HAFTALIK PROGRAM ÖRNEĞİ

2. HAFTA

PAZARTESİ

1- Peygamberimizin çocuk sevgisi ile ilgili yaşantı örneklerinin anlatılması

2- Hadislerden birisi çocuklara okunur. Çocukların yaş seviyelerine uygun açıklamalar yapılır. Okunan Hadis yaprak üstüne yazılır. Ağaca yapıştırılır.

Drama: Yağ yağ yağmur draması yapılır.

İlahi:”Doğuşun Bayramı” şarkısı çocuklara öğretilir.

Hikâye:”Sabretmeyi Öğreniyoruz” (Zeynep ve Tarık) hikayesi okunur.

Peygamber Efendimizin kişilik özelliklerinin konu edinildiği hikâyelerin okunarak öğrencilere incelenmesi

SALI

1- Peygamberimizin çocuk sevgisi ile ilgili yaşantı örneklerinin

anlatılması 2- Hadislerden birisi çocuklara okunur. Çocukların yaş seviyelerine uygun açıklamalar yapılır. Okunan Hadis yaprak üstüne yazılır. Ağaca yapıştırılır.

İlahi:“Doğuşun Bayramı” şarkısı tekrarlanır.

Sanat Etkinliği: Şeker boyası ile gül yapılır.

Hikâye:”Cici Çocuklar Böyle Kardeş Olur” hikayesi okunur. Şiir:”Adı Muhammed“ tekrarlarla çocuklara öğretilir.

ÇARŞAMBA Peygamberimizin çocuk sevgisi ile ilgili yaşantı örneklerinin anlatılması

2- Hadislerden birisi çocuklara okunur. Çocukların yaş seviyelerine uygun açıklamalar yapılır. Okunan Hadis yaprak üstüne yazılır. Ağaca yapıştırılır.

İlahi:”Benim Güzel Peygamberim” şarkısı çocuklara öğretilir. Şiir:” Adı Muhammed” tekrarlarla çocuklara öğretilir. Hikâye:”Öfkemizi Yeniyoruz” hikayesi okunur.

Hikâye: Öfkemizi Yeniyoruz (Zeynep ve Tarık) hikayesi okunur.

PERŞEMBE

1- Peygamberimizin çocuk sevgisi ile ilgili yaşantı örneklerinin anlatılması

2- Hadislerden birisi çocuklara okunur. Çocukların yaş seviyelerine uygun açıklamalar yapılır. Okunan Hadis yaprak üstüne yazılır. Ağaca yapıştırılır.

Sanat Etkinliği: Kart yapılır. Yapılan kartlar ailelere gönderilerek Kutlu Doğum Haftası kutlanır

İlahi:”Benim Güzel Peygamberim” şarkısı çocuklara öğretilir.

Hikâye:”Doğruyu Söylüyoruz” (Zeynep ve Tarık) hikayesi okunur.

CUMA

1- Peygamberimizin çocuk sevgisi ile ilgili yaşantı örneklerinin anlatılması

2- Hadislerden birisi çocuklara okunur. Çocukların yaş seviyelerine uygun açıklamalar yapılır. Okunan Hadis yaprak üstüne yazılır. Ağaca yapıştırılır.

Hikâye:”Cici Çocuklar İyiliksever Olur” hikâyesi okunur.

İlahi:”Benim Güzel Peygamberim” şarkısı tekrarlanır.

SONUÇ

2012-2013 Eğitim öğretim yılında KUTLU DOĞUM ETKİNLİK PROGRAMI, hazırlanmış olduğumuz kitapçık doğrultusunda Pilot çalışma olarak okulumuzda uygulanmıştır. Çalışmamıza toplam 8 öğretmenimiz katılmış olup programa 180 öğrenci alınmıştır. Uygulamada çıkabilecek aksaklıkları daha önceden tespit ederek gereken önlemleri almak amacıyla KUTLU DOĞUM PROGRAMI DEĞERLENDİRME FORMU geliştirilmiştir. Programın uygulanmasından önce bu form öğretmenlerimize verilerek uygulama sonrası görüş ve önerilerini belirtmeleri istenilmiştir. Değerlendirme Formları EK-1 de görüldüğü gibidir.

Öğretmenlerimizden gelen veriler doğrultusunda bir takım düzenlemelere gidilerek Programın içeriği daha da geliştirilmiştir. Siz değerli öğretmenlerimizin istifadesine sunduğumuz bu çalışmanın Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına bir katkı değer saylayacağına olan inancımız sonsuzdur.

KUTLU DOĞUM PROGRAMI DEĞERLENDİRME FORMU

Öğretmenin Adı Soyadı:

TARİH:/...../.....

Sevgili öğretmenlerimiz; Okul öncesi Kutlu Doğum Programı Kitapçığı çerçevesince hazırlanan etkinliklerle ilgili paylaşımlarınızı Kitapçıkta yayınlamayı planlıyoruz. Bu yolla okulumuzda pilot bir çalışma yaparak, uygulama esnasında karşılaşılan zorluklar var mı? ne tür önlemler alınabilir, daha farklı nasıl sunulabilir, programın eğitici ve eğlenceli yönleri neler, bunları tespit etmeyi amaçlıyoruz. Etkinliğin amacına ne derece ulaştığını belirlemek için sizin değerli bilgilerinize ihtiyacımız var. Bu nedenle aşağıda belirtilen formu doldurup, Okulumuz Müdürüne onaylatılarak Nisan ayı sonuna kadar Rehberlik servisine iletmeniz gerekmektedir. Katılımınız için teşekkürler.

1	Program uygulanırken öğrencilerin en çok merak ettikleri kavramlar ve sorular
2	Anlamakta güçlük çektikleri ve anlayamadıklarını düşündüğünüz kavramlar
3	Bu kavramları açıklama şekliniz ve kurduğunuz cümleler
4	Anlatım sonrası öğrencilerde hala soru işaretleri kaldığını düşünüyor musunuz ?

KUTLU DOĞUM PROGRAMI DEĞERLENDİRME FORMU

5	Programla ilgili velilerden gelen olumlu yada olumsuz geribildirimler
6	Bu programın okul öncesi çocuklara uygulanması ile ilgili düşünceleriniz
7	Programın uygulanmasında zorlandığınız durumlar
8	Programın uygulanmasına yönelik önerileriz

KAYNAKÇA

- Atçakarlar, Nefise (2012) Hadisleri Öğreniyorum, Sabretmeyi Öğreniyoruz, Timaş. İstanbul
- Atçakarlar, Nefise (2012) Hadisleri Öğreniyorum, Öfkemizi Yeniyoruz, Timaş. İstanbul
- Atçakarlar, Nefise (2012) Hadisleri Öğreniyorum, Yardıma Koşuyoruz, Timaş. İstanbul
- Atçakarlar, Nefise (2012) Hadisleri Öğreniyorum, Doğruyu Söylüyoruz, Timaş. İstanbul
- Ay, M. Emin,(1998) Çocuklarımıza Allah'ı Nasıl Anlatalım, Timaş, İstanbul
- Ak İnci, Nezihe,(2011) Cici Çocuklar Güne Duayla Başlar.,Çilek,İstanbul
- Ak İnci, Nezihe,(2011) Cici Çocuklar Temiz Olur. Çilek,İstanbul
- Ak İnci, Nezihe,(2011) Cici Çocuklar Böyle Kardeş Olur. Çilek, İstanbul
- Ak İnci, Nezihe,(2011) Cici Çocuklar İyiliksever Olur, Çilek, İstanbul
- Baldık, Ömer-Özmen Çiğdem,(2011)Peygamberimin Kim Olduğunu Biliyorum. Timaş, İstanbul
- Bilmen,Ömer Nasuhi,(2011) Sevgili Peygamberim. Mavi Lale, İstanbul
- Minik Dualar Grubu - Doğuşun Bayramımız-Albüm: Teşekkür Ederim Allah'ım 2
- Minik Dualar Grubu - Doğuşun Bayramımız-Albüm: Teşekkür Ederim Allah'ım 1
- <http://papatyalarcocuk.com/component/content/article/4-genel/9-cocuklarimize-peygamber-efendimizi-nasil-anlatmaliyiz>
- Seçme Hadisler,(2004)Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları / 109Kaynak Eserler
- Özmen, Çiğdem.(2011)Allah'a Teşekkür Ediyorum. Timaş, İstanbul

T.C.
YILDIRIM KAYMAKAMLIğI
Maltepe Anaokulu M¼d¼rl¼đ¼

BURSA VALİLİğİ İL MİLLİ EğİTİM M¼D¼RL¼đ¼'N¼N 05.04.2013
TARİH VE 117422000/824.99/491977 SAYILI ONAYINA İSTİNADEN
OKUL ÖNCESİ EğİTİM DÖNEMİ DEğERLER EğİTİMİ KAPSAMINDA
MALTEPE ANAOKULU TARAFINDAN HAZIRLANMIŖTIR.